

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1955-1956.

VERGADERING VAN 15 DECEMBER 1955.

Wetsvoorstel betreffende het paritair beheer der openbare organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorg.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Nationale Arbeidsraad heeft, in zijn advies n° 51, zijn zienswijze bepaald betreffende het paritair beheer der openbare organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorg. Het advies behelst een voorontwerp van wet daaromtrent.

Niemand zal het betwisten : het aangesneden probleem is belangrijk en het werd grondig behandeld door de Nationale Arbeidsraad, waarvan het advies nog aan waarde wint door het feit dat het met eenparigheid werd aangenomen.

Het blijkt dan ook hoogst wenselijk het ontwerp van de Nationale Arbeidsraad bij het Parlement ahangig te maken.

Zulks is het doel van dit wetsvoorstel.

De ondergetekenden wensen zich allermint het werk van de Nationale Arbeidsraad toe te eigenen. Zij wensen slechts hun recht van initiatief aan te wenden om het ontwerp van bedoelde raad op te nemen in een wetsvoorstel ten einde het bij de Senaat ahangig te maken.

De tekst die nu volgt is niets anders dan het afschrift van de volledige tekst van de Nationale Arbeidsraad.

R. HOUBEN.

*
* *

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1955-1956.

SÉANCE DU 15 DÉCEMBRE 1955.

Proposition de loi relative à la gestion paritaire des organismes publics de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans son avis n° 51, le Conseil National du Travail a exposé ses vues sur la gestion paritaire des organismes publics de sécurité et de prévoyance sociales. L'avis comprend un avant-projet de loi s'y rapportant.

Nul ne contestera l'importance du problème qui se pose dans ce domaine. Il a fait l'objet d'un examen approfondi auquel s'est livré le Conseil National du Travail, dont l'avis acquiert une valeur particulière du fait qu'il a été approuvé à l'unanimité.

Il paraît dès lors hautement souhaitable de saisir le Parlement du projet élaboré par le Conseil National du Travail.

Tel est l'objet de la présente proposition de loi.

Les soussignés n'entendent aucunement s'approprier l'œuvre du Conseil National du Travail. Leur seul désir est de faire usage de leur droit d'initiative en vue de soumettre au Sénat, sous forme de proposition de loi, le projet mis au point par ledit Conseil.

Le texte qui suit ne fait que reproduire le texte intégral de l'avis émis par le Conseil National du Travail.

*
* *

Toelichting van de Nationale Arbeidsraad

Bekonummerd om aan het beheer van sommige aangelegenheden van openbaar nut meer soepelheid te geven dan de Staatsadministraties hebben, heeft de wetgever naast deze administraties min of meer zelfstandige organismen *ad hoc* opgericht. Deze « parastatale » organismen kregen statuten, waarvan de verscheidenheid verantwoord wordt door de bijzondere aard van hun respectieve functies, doch in zekere mate ook het gevolg is van omstandigheden, welke aan de oorsprong van elk hunner liggen.

Er zijn maatregelen tot eenmaking nodig. De wetgever heeft er reeds enige genomen in verband met de controle, die de Regering noodzakelijkerwijze over hen moet uitoefenen, daar ten slotte zij alleen tegenover het Parlement voor hun werking verantwoordelijk is. Deze maatregelen hebben het voorwerp uitgemaakt van de wet van 16 Maart 1954 op de controle van sommige organismen van openbaar nut. De wet slaat in feite op negen en veertig organismen. Men vindt er zeer uiteenlopende instellingen als de Regie der Belgische Rijkskoel- en Vriesdiensten, de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid en de verschillende organismen waaronder deze laatste de geïnde bijdragen verdeelt, de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, de Nationale Maatschappij voor goedkope Woningen, de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, enz.

Het valt licht te begrijpen dat de wetgever, hoezeer hij ook wenste eenheid te brengen, genoodzaakt was uit hoofde van die verscheidenheid, zelfs inzake controle, sommige verschillen te laten bestaan. De wet van 16 Maart 1954 verdeelt inderdaad de negen en veertig bedoelde instellingen in vier categorieën en de over hen uitgeoefende controle is omgekeerd evenredig aan hun graad van zelfstandigheid.

Dit voorstel heeft niet tot doel de bij voornoemde wet ingestelde regels te wijzigen. Het wil slechts een nieuwe stap zetten naar de eenmaking van het statuut « van zelfstandigheid onder controle » dat sommige parastatale instellingen thans kennen, wier functies elkaar zo dicht benaderen, dat talrijke verschillen in hun statuut moeilijk te verantwoorden zijn. Het gaat hier daadwerkelijk om organismen, welke belast zijn met het beheer van de instellingen voor maatschappelijke zekerheid, die van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg afhangen.

Deze organismen hebben als tweede gemeenschappelijke trek dat zij hun inkomsten, hetzij uitsluitend, hetzij hoofdzakelijk, hetzij tenminste voor een zeer belangrijk deel, putten uit de bijdragen, welke op het loon van de werknemers worden afgehouden of aan de ondernemingen worden opgelegd.

Deze gemeenschappelijke trekken hebben voor gevolg, dat deze organismen onder de controle van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en dikwijls ook onder deze van de Minister van Financiën beheerd worden door comités, die, hetzij hoofdzakelijk, hetzij steeds ten minste voor een groot gedeelte, zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de ondernemingshoofden en van de werknemers. Dat noemt men paritair beheer.

Avis du Conseil National du Travail

Le souci de donner à la gestion de certaines affaires d'intérêt public plus de souplesse que n'en ont les administrations de l'État, a conduit le législateur à instituer à côté de ces administrations des organismes *ad hoc* plus ou moins autonomes. Ces organismes « parastataux » ont été dotés de statuts dont la diversité se justifie par la nature particulière de leurs fonctions respectives, mais tient aussi, pour une certaine part, à des contingences propres aux origines de chacune d'elles.

Des mesures d'unification s'imposent. Le législateur en a déjà pris quelques-unes sur le plan du contrôle que doit nécessairement exercer sur les parastataux le Gouvernement, en fin de compte seul responsable de leur fonctionnement devant le Parlement. Ces mesures ont fait l'objet de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. Les organismes que vise effectivement la loi sont au nombre de quarante-neuf. On y trouve des établissements aussi divers que la Régie des Services frigorifiques de l'État, l'Office National de Sécurité Sociale et les divers organismes entre lesquels celui-ci répartit les cotisations perçues, la Société Nationale des Chemins de Fer, la Société Nationale des Habitations à bon marché, la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, etc.

On conçoit qu'une telle diversité ait imposé au législateur, quel que fût son désir d'unification, le maintien de certaines distinctions, même en matière de contrôle. La loi du 16 mars 1954 a en effet réparti les quarante-neuf institutions visées en quatre catégories pour chacune desquelles le contrôle prévu revêt des formes plus ou moins strictes, en raison inverse du degré d'autonomie desdites institutions.

La présente proposition ne tend pas à modifier les règles instituées par cette loi. Il a pour objet de faire un nouveau pas vers l'unification du statut « d'autonomie sous contrôle » que possèdent actuellement certains organismes parastataux, dont les fonctions sont si voisines qu'il n'est guère possible de justifier maintes différences que l'on relève encore dans leur statut. Il s'agit effectivement d'organismes chargés d'administrer les institutions de sécurité sociale relevant du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Ces organismes ont comme autre trait commun de tirer leurs ressources, soit exclusivement, soit principalement, soit au moins pour une part très importante, de cotisations prélevées sur les salaires des travailleurs ou imposées aux entreprises.

De ces traits communs, il est résulté que ces organismes sont gérés, sous le contrôle du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, et souvent aussi sous celui du Ministre des Finances, par des comités qui sont composés, soit principalement, soit toujours au moins pour une part importante, de représentants des chefs d'entreprise et des travailleurs. C'est ce qu'il est convenu d'appeler la gestion paritaire.

Welke dienen de respectieve bevoegdheden te zijn én van de Paritaire Comité's die met het beheer, én van de Ministers, die met de controle zijn belast ? Dit vraagstuk wordt thans opgelost door formules, welke ten eerste van instelling tot instelling verschillen. Sommige dezer verschillen vinden zonder twijfel hun verklaring in de eigen aard van de betrokken functies. Rust- of overlevingspensioenen beheren, gezinsvergoedingen verlenen, werkloosheidsvergoedingen toekennen, zorgen voor de tewerkstelling van de arbeiders in functies welke aan hun geschiktheden beantwoorden, ziekte- en invaliditeitsvergoedingen toekennen en aan de zieken de middelen ter hand stellen om hun gezondheid en hun arbeidscapaciteit te herwinnen, verlaagd toekennen, zijn functies met bijzondere kenmerken, waarmede onvermijdelijk dient rekening gehouden, doch eveneens met gemeenschappelijke kenmerken die het mogelijk maken hen op een meer eenvormige wijze te organiseren, dan thans het geval is.

Het principe van een paritaire medewerking van de loonarbeiders en van de ondernemingshoofden aan het beheer van de nationale instellingen voor maatschappelijke zekerheid werd op definitieve wijze in onze wetgeving gevestigd. Thans dient men de toepassingsmodaliteiten er van bij de wet te verduidelijken.

In het « Ontwerp van akkoord van sociale solidariteit » dat clandestien onder de vijandelijke bezetting tot stand kwam, komt op elke bladzijde de wil van een paritaire samenwerking tot uiting. Die wil wordt er op bondige wijze, onder volgende bewoordingen samengevat : « de representatieve organisaties van ondernemingshoofden en de representatieve organisaties van werknemers zullen er op staan op paritaire wijze vertegenwoordigd te zijn in al de adviserende of uitvoerende raden, welke bij de openbare machten zijn ingesteld voor het behandelen van vraagstukken in verband met de arbeid en de sociale voorzorg, voor de vraagstukken in verband met het onderwijs en de volksgezondheid, voor de economische vraagstukken en andere, die én het leven van de werknemers én de activiteit van de ondernemingen aanbelangen. Hun vertegenwoordigers in deze verschillende raden zoals een Nationale Arbeidsraad, een Nationale Raad voor Sociale Voorzorg, een Nationale Raad voor het Bedrijfsleven, een Nationale Raad voor de Volksgezondheid, een Nationale Raad voor Onderwijs en cultuur zullen aangeduid worden op voordracht van de interprofessionele organisaties, die als representatief voor het ganse land zijn erkend ».

Als een natuurlijk gevolg heeft de besluitwet van 28 December 1944 op de maatschappelijke zekerheid der loonarbeiders deze aldus tot uiting gekomen gemeenschappelijke wil voor de eerste maal bevestigd. En het verslag aan de Regent vatte voor één van de takken van de bij de besluitwet opgerichte maatschappelijke zekerheid een leidende idee, die evengoed op het geheel van het stelsel toepasselijk was, onder volgende bewoordingen samen : « Schikkingen zullen getroffen worden om deze diensten te laten beheren door paritaire comité's van werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers en om

Quelles doivent être les attributions respectives des Comités paritaires chargés de la gestion et des Ministres chargés du contrôle ? Ce problème se trouve à présent résolu par des formules qui varient sensiblement d'une institution à l'autre. Certaines de ces différences sont sans doute justifiées par la nature propre des fonctions en cause. Administrer des pensions de vieillesse ou de survie, attribuer des allocations familiales, allouer des indemnités de chômage et organiser le placement des travailleurs dans des emplois qui correspondent à leurs aptitudes, accorder des indemnités de maladie ou d'invalidité et assurer aux malades les moyens de recouvrer la santé et une capacité de travail, allouer des pécules de vacances, sont des fonctions qui comportent des aspects particuliers, dont il est indispensable de tenir compte, mais aussi bien, des aspects communs qui permettent de les organiser de façon plus uniforme que ce n'est actuellement le cas.

Le principe d'une collaboration paritaire des travailleurs salariés et des chefs d'entreprise à la gestion des institutions nationales de sécurité sociale a été consacré de façon définitive dans notre législation. Il s'agit à présent d'en faire préciser, par une loi, les modalités d'application.

Dans le « Projet d'accord de solidarité sociale », négocié clandestinement sous l'occupation ennemie, la volonté d'une collaboration paritaire se manifeste à chaque pas et s'exprime finalement de façon synthétique dans les termes suivants : « Les organisations représentatives de chefs d'entreprise et les organisations représentatives de travailleurs demanderont à être représentées paritairement dans tous les conseils consultatifs ou exécutifs institués auprès des autorités publiques pour le traitement des questions de travail ou de prévoyance sociale, pour les questions d'enseignement ou de santé publique, pour les questions économiques ou toutes autres intéressants à la fois la vie des travailleurs et l'activité des entreprises. Leurs représentants dans ces divers conseils, tels qu'un Conseil National du Travail, un Conseil National de Prévoyance Sociale, un Conseil National de l'Économie, un Conseil National de la Santé Publique, un Conseil National de l'Enseignement et de la Culture, seront désignés sur la proposition des organisations interprofessionnelles reconnues comme représentatives pour l'ensemble du pays ».

Par une filiation naturelle, l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs a donné une première consécration à la volonté commune ainsi exprimée. Et pour l'une des branches de la sécurité sociale instituée par l'arrêté-loi, le rapport au Régent précisait dans les termes suivants, une idée directrice qui s'appliquait aussi bien à l'ensemble du régime : « Les dispositions seront prises pour faire gérer ces offices par des comités paritaires de représentants des employeurs et de représentants des travailleurs, et aussi pour intéresser les assurés eux-mêmes à l'administration des

de verzekerden zelf bij het beheer van deze diensten te betrekken. Men zal zich verzetten tegen elk bureaucratisch overwicht. Men zal angstvallig de factoren van vooruitgang vrijwaren, die besloten liggen in de deelneming van de belanghebbenden van een sociale instelling aan haar administratie, zelfs wanneer deze instelling een verplichtend karakter draagt; met andere woorden men zal categoriek elke etatistische opvatting weren ».

Nadien is het door opeenvolgende besluiten, en niet steeds in dezelfde mate, dat deze opvatting voor de verschillende sectoren der maatschappelijke zekerheid tot uiting kwam.

Wanneer er sprake van was tot een herziening van het ganse stelsel der maatschappelijke zekerheid over te gaan, werd de noodzakelijkheid van een zelfstandig paritair beheer herhaalde malen en op klare wijze bevestigd. Het is zonder twijfel niet van elk belang ontbloeit in herinnering te brengen, dat de twee verslagen van de Rijkscommissarissen voor de maatschappelijke zekerheid, die in December 1950 aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg werden overgemaakt, beide de nadruk legden op het gevaar van een rechtstreekse greep van de Staat op de instellingen voor de maatschappelijke zekerheid: deze laatste moet bestuurd worden door zelfstandige organismen, die rechtspersoonlijkheid hebben en paritair beheerd worden door vertegenwoordigers van de werkgevers en van de werknemers.

Eén van de huidige hinderpalen tegen een hervorming van het ganse net der instellingen ligt in het feit, dat er in de publieke opinie tamelijk grote meningsverschillen bestaan over de na te streven doelstellingen, alsmede over de respectieve plichten en rechten van de onderworpenen en van de gerechtigden. Zulks is niet het geval wat betreft de zelfstandigheid van beheer en de controle over de openbare instellingen, die meehelpen aan de werking van de maatschappelijke zekerheid.

* * *

Gebruikmakend van het hem bij artikel één van zijn organieke wet toegekend recht op initiatief, heeft de Raad, tijdens zijn vergadering van 24 November 1955, beslist aan de Wetgevende Kamers een voorontwerp van wet op het paritair beheer van de organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg te laten geworden. Over dit voorontwerp werd een eenparig akkoord bereikt.

De Raad heeft de gemeenschappelijke beginselen in het licht gesteld op wier grondslag de organismen, welke zich met maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg inlaten, dienen beheerd én wat hun beheer betreft, én wat de controle betreft, welke de uitvoerende macht over hen dient uit te oefenen.

1. *Het beheer van de maatschappelijke zekerheid moet verzekerd worden door zelfstandige organismen.*

De betrokken organismen maken geen deel uit van de Staatsadministratie: het zijn organismen van openbaar nut en men dient hun een eigenlijk paritair beheer te geven.

offices. On réagira contre toute prépondérance bureaucratique. On sauvegardera précieusement les facteurs de progrès qui se trouvent dans la participation des bénéficiaires d'une institution sociale à son administration, même quand cette institution a un caractère obligatoire. En d'autres termes, on s'écartera catégoriquement de toute conception étatique ».

Par la suite toutefois, c'est par des arrêtés successifs, et dans une mesure variable, que cette conception a été consacrée pour les différentes branches de la sécurité sociale.

Lorsqu'il fut question de procéder à une révision d'ensemble du régime de sécurité sociale, la nécessité d'assurer une gestion paritaire autonome fut nettement affirmée à plusieurs reprises. Il n'est sans doute pas inutile de rappeler que les deux rapports des Commissaires d'Etat à la sécurité sociale, remis au mois de décembre 1950 au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, insistaient l'un et l'autre sur les dangers d'une emprise directe de l'Etat sur les institutions de la sécurité sociale: cette dernière doit être administrée par des organismes autonomes jouissant de la personnalité juridique et gérés paritairement par les représentants des employeurs et des travailleurs.

Un des principaux obstacles qui s'opposent actuellement à une réforme d'ensemble des institutions de la sécurité sociale se trouve dans le fait qu'il existe dans l'opinion publique d'assez profondes divergences de vue quant aux objectifs à poursuivre, ainsi qu'au sujet des obligations et des droits respectifs des assujettis et des bénéficiaires. Il n'en est pas de même en ce qui concerne l'autonomie de gestion et le contrôle des institutions publiques qui concourent au fonctionnement de la sécurité sociale.

* * *

Usant du droit d'initiative qui lui est reconnu par l'article premier de sa loi organique, le Conseil National du Travail a décidé unanimement, en sa séance du 24 novembre 1955, d'adresser aux Chambres législatives un avant-projet de loi sur la gestion paritaire des organismes de sécurité sociale et de prévoyance sociale. Un accord unanime s'est réalisé sur les termes de cet avant-projet.

Le Conseil a dégagé les principes communs, sur la base desquels doivent être administrés les organismes s'occupant de sécurité sociale et de prévoyance sociale quant à leur gestion et quant au contrôle à exercer sur cette gestion par le pouvoir exécutif.

1. *L'administration de la sécurité sociale doit être assurée par des organismes autonomes.*

Les organismes en cause ne font pas partie de l'Administration de l'Etat; ce sont des organismes d'intérêt public, auxquels il convient de garantir une gestion proprement paritaire.

De thans van kracht zijnde reglementen vertonen een groot gemis aan eenvormigheid, dat ver is van verantwoord te worden door de verscheidenheid der taken, welke aan deze instellingen worden toebedeeld :

- Naast de beheerscomité's, die op een strikt paritaire basis zijn samengesteld, bestaan er instellingen waar, buiten de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers, nog vertegenwoordigers van uitvoeringsorganismen of vertegenwoordigers van de betrokken Ministers met beraadslagende stem zetelen.
- Er bestaat geen regel, waarbij op eenvormige wijze de voorwaarden worden vastgesteld, waaraan de werkgevers- en werknemersorganisaties moeten voldoen om candidaturen te mogen voordragen.
- Er bestaat ook geen enkele eenvormige regel in verband met de procedure tot aanduiding van de leden, noch in verband met de benoeming van de voorzitter of de beschrijving van zijn taak.
- Zo de wettelijke bepalingen in verband met de bevoegdheden van de directeur der instellingen zeer grote gelijkenissen vertonen, bestaan er daarentegen diepgaande verschillen wat de wijze van benoeming en van vervanging betreft.
- Men verkeert in de grootste onzekerheid in verband met het statuut van het personeel en de vaststelling van het kader gebeurt op de meest verschillende manieren. De wet van 16 Maart 1954 heeft er enkel in voorzien, dat het kader en het statuut door de Koning zullen vastgesteld worden, op voorstel van de Ministers, van wie de organismen afhangen en van de Minister, die de algemene administratie in zijn bevoegdheid heeft of, wanneer deze laatste geen gunstig advies heeft uitgebracht, op voorstel van het Begrotingscomité.
- Tot voor enige tijd werden verschillende stelsels toegepast in verband met de aanwerving en de afdanking van het personeel. Het koninklijk besluit van 22 November 1954 betreffende de te nemen maatregelen ten einde een betere verdeling van het personeel onder de verschillende parastatale instellingen, ressorterende onder het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, alsmede een efficiënter en economischer beheer van hun diensten te verzekeren, heeft zonder twijfel eenvormigheid gebracht in het stelsel doch zulks door aan de beheerscomité's de macht te ontnemen om beslissingen te treffen.
- De bevoegdheden van de beheerscomité's werden tot op heden op zeer verschillende wijze vastgesteld en zulks gebeurde tot bij het verschijnen van de wet van 16 Maart 1954 betreffende de administratieve en financiële controle.

Een daadwerkelijk paritair beheer onderstelt eensdeels een beheerscomité, dat uitsluitend is samengesteld uit vertegenwoordigers van de werknemers en van de ondernemingshoofden, of ten minste een comité, waar enkel de vertegenwoordigers van de

Actuellement, les règlements en vigueur font apparaître un grand défaut d'uniformité, qui est loin d'être justifié par la diversité des objectifs assignés aux institutions :

- A côté de comités de gestion composés sur une base strictement paritaire, il en est où, en plus des délégués des chefs d'entreprise et des travailleurs, siègent avec voix délibérative, des représentants des organismes d'exécution ou des représentants des Ministres intéressés.
- Aucune règle ne définit de façon uniforme les conditions que doivent remplir les organisations d'employeurs et de travailleurs pour être admises à présenter des candidatures.
- Aucune règle uniforme, non plus, n'existe en ce qui concerne la procédure de désignation des membres, la nomination du président ou la définition de sa mission.
- Si des dispositions légales relatives aux attributions du directeur des établissements présentent de très grandes analogies, en revanche, en ce qui concerne le mode de nomination et de remplacement, des différences très sensibles apparaissent.
- La plus grande incertitude règne en ce qui concerne le statut du personnel, et la détermination du cadre est faite de façons diverses. La loi du 16 mars 1954 a seulement prévu que le cadre et le statut du personnel sont fixés par le Roi sur proposition des Ministres dont les organismes relèvent et du Ministre qui a l'administration générale dans ses attributions, ou, lorsque ce dernier n'a pas émis un avis favorable, sur proposition du Comité du Budget.
- Jusqu'il y a peu de temps, des régimes très différents étaient appliqués en ce qui concerne l'engagement et le licenciement du personnel. L'arrêté royal du 22 novembre 1954 relatif aux mesures à prendre en vue d'assurer une meilleure répartition du personnel entre les établissements parastataux dépendant du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale ainsi qu'une gestion plus efficace et plus économique de leurs services, a sans doute unifié le régime, mais en supprimant en ce domaine les pouvoirs de décision des comités de gestion.
- Les attributions des comités de gestion ont jusqu'à présent été déterminées d'une façon très variable, et il en fut de même jusqu'à la loi du 16 mars 1954 en ce qui concerne le contrôle administratif et financier.

Une gestion paritaire effective implique d'une part l'existence d'un comité de gestion composé exclusivement de représentants des travailleurs et des chefs d'entreprise, ou du moins, d'un comité où les délégués des travailleurs et des chefs d'entre-

werknemers en van de ondernemingshoofden beraadslagende stem hebben en anderdeels de erkenning van effectieve bevoegdheden i.e.: niet enkel de macht om de uitvoeringsdiensten te leiden en hun alle richtlijnen te geven voor de verwezenlijking van de zending van de instelling, doch eveneens de macht financieel te beheren en een grote adviserende bevoegdheid bij de Regering en bij het Parlement, alsmede de macht om personeel aan te werven en te ontslaan.

2. *De zelfstandigheid van het paritair beheer van de organismen voor maatschappelijke zekerheid is evenwel slechts denkbaar, indien zij zeer strikt aan een contrôle vanwege de Regering, die voor hun daden voor het Parlement verantwoordelijk is, onderworpen blijven.*

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel, dat het vraagstuk in verband met de contrôle op de parastatale instellingen door de openbare macht op degelijke manier door de wet van 16 Maart 1954 werd geregeld. Deze kent aan de betrokken Ministers de macht toe alle beslissingen van de beheerscomité's te vernietigen. Deze macht wordt uitgeoefend door tussenkomst van één of meer Regeringscommissarissen; ze nemen deel aan al de werkzaamheden van het beheerscomité en hebben een opschortend veto-recht.

De vernietiging van een beslissing van het beheerscomité kan verantwoord worden overeenkomstig de traditie van ons administratief recht, hetzij omdat de daad indruist tegen een wet of een besluit, hetzij omdat zij tegen het algemeen belang is.

De Nationale Arbeidsraad is evenwel van oordeel, dat de beslissing van nietigverklaring uitdrukkelijk moet verantwoord zijn.

Het is noodzakelijk gebleken er in te voorzien dat, indien de Minister zich verzet tegen een beslissing, die door een beheerscomité werd bekrachtigd, hij de kwestie voor de Ministerraad brengt.

Wat tenslotte de financiële contrôle betreft, is de Nationale Arbeidsraad van oordeel, dat niet dient teruggekomen op het bij de wet van 16 Maart 1954 ingevoerd stelsel; deze contrôle zal dus uitgeoefend worden door revisoren, die door de uitvoerende macht worden benoemd, en anderdeels door het Rekenhof.

* * *

Onderzoek der artikelen.

Eerste artikel.

De Nationale Arbeidsraad acht het niet nodig de wet onmiddellijk van toepassing te maken op al de openbare organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg, die onderworpen zijn aan de wet van 16 Maart 1954 betreffende de contrôle op sommige organismen van openbaar nut. Hij is van oordeel dat men zich voor het ogenblik hoofdzakelijk dient te beperken tot de organismen, die de verschillende takken van de maatschappe-

prise ont seuls voix délibérative, et d'autre part, la reconnaissance de pouvoirs effectifs, c'est-à-dire, non seulement le pouvoir de diriger les services d'exécution et de leur donner toutes directives pour la réalisation de la mission de l'institution, mais encore des pouvoirs de gestion financière et un large pouvoir consultatif auprès du Gouvernement et du Parlement, ainsi que le pouvoir de nommer et de licencier les membres du personnel.

2. *L'autonomie de la gestion paritaire des organismes de sécurité sociale n'est cependant concevable que s'ils restent soumis très strictement à un contrôle du Gouvernement, responsable de leurs actes devant le Parlement.*

Le Conseil National du Travail estime que la question du contrôle des établissements parastataux par le pouvoir exécutif a été bien réglée par la loi du 16 mars 1954. Celle-ci reconnaît aux Ministres intéressés un pouvoir d'annulation de toutes décisions des comités de gestion; ce pouvoir est exercé par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs commissaires du Gouvernement; ceux-ci prennent part à toutes les activités du Comité de gestion et jouissent d'un droit de veto suspensif.

L'annulation d'une décision d'un comité de gestion peut être justifiée, conformément à la tradition de notre droit administratif, soit parce que l'acte est contraire à une loi ou un arrêté, soit parce qu'il est contraire à l'intérêt général.

Le Conseil National du Travail est toutefois d'avis que la décision d'annulation doit être expressément motivée.

Il est apparu nécessaire de prévoir qu'en cas d'opposition du Ministre à une décision confirmée par un comité de gestion, le Ministre défère la question au Conseil des Ministres.

Enfin, quant au contrôle financier, le Conseil National du Travail est d'avis qu'il n'y a pas lieu de revenir sur le système introduit par la loi du 16 mars 1954; ce contrôle s'exercera donc par l'intermédiaire de reviseurs nommés par le pouvoir exécutif et, d'autre part, par la Cour des Comptes.

* * *

Examen des articles.

Article premier.

Le Conseil National du Travail ne juge pas nécessaire de rendre la loi immédiatement applicable à tous les organismes publics de la sécurité sociale et de la prévoyance sociale qui sont soumis à la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. Il estime qu'il convient, quant à présent, de s'en tenir principalement aux organismes régissant les différentes branches de la sécurité sociale au sens technique du terme et qui,

lijke zekerheid in de technische zin van het woord beheren en uit dien hoofde een interprofessioneel karakter hebben. Het zijn :

- de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid;
- de Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen;
- de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid;
- het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;
- de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen;
- de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof.

Aan deze zes organismen dient het Voorzorgsfonds ten behoeve van personen, aangetast door beroepsziekten toegevoegd. De Raad heeft trouwens op 8 Juli 1954 een advies uitgebracht waarin hij, behalve een diepgaande wijziging van het stelsel tot vergoeding van de beroepsziekten, het uitsluitend paritair beheer van het Voorzorgsfonds vooropstelde.

Daarenboven dient de wet onmiddellijk toegepast op sommige belangrijke organismen, die hetzij een beroepskarakter hebben, hetzij van één van voormelde organismen afhangen. Het zijn :

- het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers;
- de Dienst voor maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij;
- het Toelagenfonds voor Bedienden;
- de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen;
- de Hulpcompensatiekas voor Gezinsvergoedingen;
- de Hulpkas voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;
- de Hulpkas voor uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen.

Tenslotte dient de wet trapsgewijze, geheel of gedeeltelijk naargelang de gevallen, toegepast op het merendeel van de andere organismen van openbaar nut voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorg, zelfs op deze met professioneel karakter voor zover de ondernemingshoofden en de loonarbeiders er bij betrokken zijn. Deze uitbreiding van het toepassingsgebied van de wet zal bij koninklijke besluiten geschieden, op advies van de Nationale Arbeidsraad of op zijn voorstel.

Artikel 2.

De bij het eerste artikel bedoelde organismen moeten beheerd worden door een beheerscomité, waarvan niet enkel de voorzitter en de leden, die in gelijk aantal de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, deel uitmaken, doch eveneens de regeringscommissaris(sen), wiens of wier aanstelling bij de wet van 16 Maart 1954 is voorzien, en eventueel de personen, die geroepen zijn om omwille van hun technische bevoegdheden te zetelen.

pour cette raison, sont à caractère interprofessionnel. Ce sont :

- l'Office National de Sécurité Sociale;
- la Caisse Nationale de Compensation pour Allocations familiales;
- l'Office National du Placement et du Chômage;
- le Fonds National d'Assurances Maladie-Invalidité;
- la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie;
- la Caisse Nationale des Vacances annuelles.

Il convient d'ajouter à ces six organismes, le Fonds de Prévoyance en faveur des victimes des maladies professionnelles. Le Conseil a d'ailleurs émis, le 8 juillet 1954, un avis où il préconisait, outre une réforme profonde du régime de réparation des maladies professionnelles, la gestion exclusivement paritaire du Fonds de Prévoyance.

En outre, la loi doit être immédiatement applicable à quelques organismes importants qui sont, soit de caractère professionnel, soit subordonnés à un des organismes précités. Ce sont :

- le Fonds National de retraite des Ouvriers Mineurs
- l'Office de Sécurité Sociale des Marins de la Marine Marchande;
- le Fonds d'Allocations pour employés;
- la Caisse Nationale des Pensions pour Employés;
- la Caisse Auxiliaire de Compensation pour Allocations familiales;
- la Caisse Auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité;
- la Caisse Auxiliaire de paiement des Allocations de chômage.

Enfin, la loi doit être progressivement appliquée, en tout ou en partie suivant les cas, à la plupart des autres organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale, même de caractère professionnel, pour autant qu'ils intéressent les chefs d'entreprise et les travailleurs salariés. Cette extension d'application de la loi interviendra par voie d'arrêtés royaux, après consultation du Conseil National du Travail ou sur la proposition de ce dernier.

Article 2.

Les organismes visés à l'article premier doivent être administrés par un Comité de gestion dont font partie, non seulement le président et les membres représentant en nombre égal les chefs d'entreprise et les travailleurs, mais encore le ou les commissaires du Gouvernement dont la désignation est prévue par la loi du 16 mars 1954, et éventuellement, des personnes appelées à siéger en raison de leur compétence technique.

Enkel de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers dienen evenwel beraadslagende stem te hebben.

Wat de Voorzitter betreft is deze regel verantwoord door de aard zelf van zijn verzoenende rol, die hij te spelen heeft ten overstaan van de belangen, die op het spel staan.

Wat de regeringscommissarissen betreft, deze nemen aan het beheer werkelijk deel door hun raadgevingen aan het beheerscomité en door het verhaal dat zij kunnen betekenen; bij de wet van 16 Maart 1954 wordt hun slechts het recht 'oerekend met adviserende stem de vergaderingen van de beheers- en controleorganen bij te wonen (art. 9, § 3).

Wat betreft de leden die eventueel zullen geroepen worden om omwille van hun deskundige bevoegdheden te zetelen, zij kunnen of moeten inlichtingen verstrekken of hun advies geven over de kern van de vraagstukken. doch zij mogen aan de beslissingen niet deelnemen.

Het gaat bijzonder om vertegenwoordigers van de landsbonden van mutualiteiten, wier medewerking voor het beheerscomité van het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit onontbeerlijk is.

Het aantal leden van het beheerscomité zal van organisme tot organisme verschillen, naargelang de aard en de taak van het organisme, alsmede naargelang de belangen, die op het spel staan. Dit aantal dient bij koninklijk besluit vastgesteld, op advies van de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die geroepen zijn om kandidaten voor te dragen.

Artikel 3.

Men dient vertrouwen te stellen in de werkgevers- en werknemersorganisaties, dat ze voor de functie van lid van het beheerscomité kandidaten zullen voordragen, die bekwaam zijn en het openbaar belang ter harte zullen nemen. Daarom dienen de preciese voorwaarden, waaraan de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers moeten voldoen, tot een minimum herleid n.l. Belg zijn en minstens 25 jaar oud. Het zou evenwel niet passen, dat een organisatie een kandidaat voordraagt, die deel uitn aakt van de uitvoerende macht. Het is eveneens van belang, dat de afvaardiging der ondernemingshoofden het geheel der economische sectoren vertegenwoordigt : nijverheid, landbouw, handel en ambachtswezen, zulks rekening gehouden met de bevoegdheid van het organisme in kwestie.

Wat betreft de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die het recht hebben om kandidaten voor te dragen, is het van wezenlijk belang dat deze organisaties aan volgende voorwaarde voldoen n.l. een werkelijk representatief karakter hebben.

Er dient volgend onderscheid gemaakt :

Wat de organismen met interprofessioneel karakter betreft : sinds 1944 werd het begrip « meest repre-

Cependant, il ne convient d'accorder voix délibérative qu'aux seuls délégués des chefs d'entreprise et des travailleurs.

Cette règle se justifie en ce qui concerne le président par la nature même de son rôle de conciliateur des intérêts en présence.

En ce qui concerne les commissaires du Gouvernement, ils participent réellement à la gestion par les conseils donnés au comité de gestion et les recours qu'ils peuvent exercer; la loi du 16 mars 1954 ne leur reconnaît cependant que le droit d'assister avec voix consultative aux réunions des organes d'administration et de contrôle (art. 9, § 3).

Quant aux membres éventuellement appelés à siéger en raison de leur compétence technique, ils peuvent ou doivent apporter des éléments d'information et donner des avis sur le fond de chaque problème mais non participer aux décisions.

Il s'agit en particulier des représentants des Unions nationales de fédérations de mutualités, dont le concours est indispensable à l'organe de gestion du Fonds National d'Assurances Maladie-Invalidité.

Le nombre des membres du comité de gestion pourra varier d'un organisme à l'autre, suivant la nature et la mission des organismes, ainsi que les intérêts en présence. Il convient que ce nombre soit fixé par arrêté royal, après consultation des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs appelées à présenter des candidats.

Article 3.

Il faut faire confiance aux organisations patronales et syndicales pour qu'elles présentent aux fonctions de membres du comité de gestion, des candidats compétents et dévoués au bien public. C'est pourquoi il convient de réduire au minimum les conditions précises auxquelles doivent satisfaire les délégués des chefs d'entreprise et de travailleurs, à savoir, être Belges et âgés de 25 ans au moins. Cependant il ne conviendrait pas qu'une organisation présente un candidat appartenant à l'exécutif. Il importe également que la délégation des chefs d'entreprise représente l'ensemble des secteurs économiques intéressés : industrie, agriculture, commerce et artisanat, en tenant compte de la compétence de l'organisme en cause.

Quant aux organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs habilitées à présenter des candidats, il est essentiel qu'elles remplissent la condition consistant à avoir un caractère réellement représentatif.

Il y a lieu de faire la distinction suivante :

En ce qui concerne les organismes à caractère interprofessionnel : depuis 1944, la notion d'« organisa-

sentatieve organisatie van werknemers » over het algemeen bepaald door de aanduiding van een minimum aantal leden. Dit aantal is naargelang de gevallen evenwel grondig gewijzigd. De Nationale Arbeidsraad stelt voor zich aan 100.000 te houden, met dien verstande evenwel dat het om leden moet gaan, die onder de maatschappelijke zekerheid vallen.

Deze laatste voorwaarde wordt verantwoord door het object zelf van de wet, nl. het beheer en de controle van de organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg. Een organisatie, die zelfs betrekkelijk machtig zou zijn, doch wiens leden hoofdzakelijk zouden bestaan uit werknemers, die niet aan de maatschappelijke zekerheid onderworpen zijn (agenten uit Staatsdiensten, van de spoorwegen, enz.) zou nog geen bewijs leveren belang te hebben bij een goed beheer van de maatschappelijke zekerheid.

Wat de organismen met professioneel karakter betreft: de laatste alinea van artikel 3 heeft betrekking op het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, de Dienst voor maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij evenals de andere organismen met professioneel karakter, welke krachtens artikel 1, laatste lid, aan deze wet kunnen onderworpen worden.

De leden van de Beheerscomité's van deze organismen zullen door de Koning benoemd worden op voordracht van de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die vertegenwoordigd zijn in de Nationale Paritaire Comité's, welke aan deze bedrijfstukken beantwoorden (Nationale Gemengde Mijncommissie voor het Nationaal Fonds voor Mijnwerkerspensioenen, enz...).

Artikel 4.

De bepalingen van dit artikel werden overgenomen uit de wettelijke teksten op tal van organismen van openbaar nut.

De organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers moeten op elk ogenblik de op hun voordracht benoemde leden kunnen vervangen, met dien verstande dat hun ontslag ambtshalve het voorwerp van een koninklijk besluit moet uitmaken. Hierdoor geeft men toe, dat het noodzakelijk is dat de werkgevers- en werknemersorganisaties op duurzame en innige wijze tot het beheer van de maatschappelijke zekerheid bijdragen.

Het spreekt van zelf dat deze organisaties met buitengewone genatigheid van deze bevoegdheid gebruik zullen maken, indien zij de doeltreffendheid van deze Beheerscomité's en de duurzaamheid van hun werking niet in het gedrang willen brengen.

Artikel 5.

In principe dienen voor de leden van het Beheerscomité geen plaatsvervangers benoemd. De onderzinking leeft inde daad geleed, dat de plaatsvervangers, over het algemeen, niet bij machte zijn

tions les plus représentatives des travailleurs » a généralement été précisée par la détermination d'un nombre minimum de membres; mais ce nombre a varié considérablement selon les cas. Le Conseil National du Travail propose de s'en tenir au nombre de 100.000, en précisant qu'il doit s'agir de membres assujettis à la sécurité sociale.

Cette dernière condition est justifiée par l'objet même de la loi, à savoir, la gestion et le contrôle des organismes de la sécurité sociale et de la prévoyance sociale. Une organisation, même relativement puissante, mais qui trouverait ses adhérents principalement parmi les travailleurs non bénéficiaires de la sécurité sociale (agents des services publics, des chemins de fer, etc.) ne justifierait en effet pas d'un intérêt suffisant à la bonne administration de la sécurité sociale.

En ce qui concerne les organismes à caractère professionnel: le dernier alinéa de l'article 3 concerne le Fonds National de Retraite des Ouvriers Mineurs, l'Office de Sécurité sociale des Marins de la Marine marchande, ainsi que les autres organismes à caractère professionnel qui pourront être assujettis à la présente loi, en application de l'article premier, dernier alinéa.

Les membres des Comités de gestion de ces organismes seront nommés par le Roi, sur la proposition des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs représentés aux commissions paritaires nationales correspondant à la branche d'activité professionnelle (Commission nationale mixte des Mines pour le Fonds national de Retraite des Ouvriers Mineurs, etc.).

Article 4.

Les dispositions de cet article sont reprises des textes légaux relatifs à plusieurs organismes d'intérêt public.

Il faut permettre aux organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs de provoquer à tout moment le remplacement de membres nommés sur leur proposition, étant entendu que leur démission d'office doit faire l'objet d'un arrêté royal. On reconnaît ainsi la nécessité d'une contribution constante et étroite des organisations patronales et syndicales à la gestion de la sécurité sociale.

Il va de soi que ces organisations useront de cette faculté avec une extrême modération, si elles ne veulent compromettre l'efficacité des Comités de gestion et la continuité de leur action.

Article 5.

En principe, il ne doit pas être nommé de suppléants aux membres du Comité de gestion. L'expérience a en effet révélé qu'en raison du caractère occasionnel de leur présence aux réunions de ces

bij te dragen wat men van een beheerder mag verwachten, omdat zij slechts occasioneel de vergaderingen van deze Comité's bijwonen.

Er dienen evenwel plaatsvervangers benoemd, daar de mogelijke afwezigheid van sommige werkende leden, aangezien hun aantal beperkt is (acht of minder), de werkzaamheden van het Comité zou kunnen lam leggen. In dit geval zal het aantal plaatsvervangende mandaten op de helft van het aantal effectieve mandaten gebracht worden en elke vertegenwoordigde organisatie zal recht hebben op ten minste één plaatsvervanger.

Artikel 6.

Wat de voorzitter van het Beheerscomité betreft, deze moet onafhankelijk staan, eensdeels tegenover de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers en anderdeels tegenover de Ministers, die de werkzaamheden van het organisme controleren :

a) *Onafhankelijkheid tegenover de organisaties* : de voorzitter dient inderdaad een verzoenende rol te spelen en te trachten de verschillende standpunten nader tot elkaar te brengen. Indien het Beheerscomité evenwel eenparig voor het voorzitterschap een kandidaat voordraagt, die tot een organisatie behoort, zal hij nochtans mogen benoemd worden;

b) *Onafhankelijkheid tegenover de betrokken Minister of Ministers* : de vertegenwoordiging van de Ministers bij de Beheerscomité's is blijkbaar genoegzaam verzekerd door de commissarissen, die hun adviezen mogen geven en het hun bij de wet van 16 Maart 1954 toegekend recht op beroep mogen uitoefenen. Door zijn onafhankelijkheid ten overstaan van de uitvoerende macht, zal de voorzitter de door de wetgever gewilde zelfstandigheid van beheer helpen vrijwaren. Er dient verduidelijkt, dat de Universiteitsprofessoren niet mogen beschouwd worden als staande onder het hiërarchisch gezag van een Minister.

Het ware daarenboven wenselijk dat de voorzitter de beide landstalen begrijpt.

Artikel 7.

Men dient zich te houden aan de regel, die tot op heden over het algemeen werd toegepast nl. de benoeming van de voorzitter van het Beheerscomité bij koninklijk besluit. Het Beheerscomité dient evenwel het initiatief bij de aanwijzing te hebben. Indien dit laatste een eenparig voorstel doet, zal de benoeming gebeuren op eensluidend advies van het Comité. Bij gebrek aan eenparigheid zal het Comité een lijst van meerdere kandidaten voorleggen en de Minister zal de verantwoordelijkheid van keuze hebben.

Artikel 8.

Het mandaat van de voorzitter bedraagt zes jaar.

Indien de functies van de voorzitter van een Beheerscomité een einde nemen vóór de normale

comités, les suppléants ne sont généralement pas en mesure d'apporter la contribution que l'on est en droit d'attendre de gestionnaires.

Cependant, il y a lieu à nomination de suppléants lorsque, le nombre d'effectifs étant réduit (huit ou moins), l'absence toujours possible de quelques-uns d'entre eux risque de paralyser les travaux du Comité. Dans ce cas, le nombre de mandats de suppléants sera égal à la moitié du nombre de mandats d'effectifs et chaque organisation représentée aura droit à un suppléant au moins.

Article 6.

En ce qui concerne le président du Comité de gestion, il faut garantir son indépendance, d'une part à l'égard des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs, d'autre part, à l'égard du ou des Ministres qui exercent le contrôle sur l'activité de l'organisme :

a) *Indépendance à l'égard des organisations* : en effet, le président doit souvent jouer un rôle de conciliateur cherchant à rapprocher les points de vue divergents. Cependant, si le Comité de gestion unanime propose à la présidence un candidat appartenant à une organisation, ce dernier pourra être nommé;

b) *Indépendance à l'égard du ou des Ministres intéressés* : il apparaît que la représentation des Ministres est suffisamment assurée auprès des Comités de gestion par les commissaires qui peuvent donner leurs avis et exercer le droit de recours prévu par la loi du 16 mars 1954. Par son indépendance à l'égard de l'exécutif, le président contribuera à garantir l'autonomie de gestion voulue par le législateur. Il convient de préciser que les professeurs d'Université ne peuvent être considérés comme se trouvant sous l'autorité hiérarchique d'un Ministre.

De plus, il est souhaitable que le président comprenne les deux langues nationales.

Article 7.

Il convient de s'en tenir à la règle, généralement appliquée jusqu'à ce jour, de la nomination du président du Comité de gestion par arrêté royal. Cependant, l'initiative de la désignation doit appartenir au Comité de gestion. Si ce dernier fait une proposition unanime, la nomination aura lieu sur avis conforme du Comité. A défaut d'unanimité, le Comité présentera une liste de plusieurs candidats et le Ministre aura la responsabilité du choix.

Article 8.

Le mandat du président est d'une durée de six ans.

Si les fonctions du président d'un Comité de gestion prennent fin avant la date normale d'expiration

datum, waarop het mandaat verstrijkt, oefent de nieuwe voorzitter zijn bevoegdheden uit voor een periode van zes jaar.

Artikel 9.

De personen die omwille van hun technische bevoegdheid krachtens artikel 11 van deze wet uitgenodigd worden, zullen eveneens bij koninklijk besluit voor een periode van zes jaar benoemd worden. De benoemingen zullen gebeuren op voordracht van het betrokken Beheerscomité.

Het Beheerscomité moet eveneens op elk ogenblik de vervanging van één van deze personen kunnen voorstellen.

Worden bij dit artikel meer speciaal bedoeld, de vertegenwoordigers van de Landsbonden van Mutualiteiten, die aan het beheersorgaan van het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit een onmisbare hulp onder technisch oogpunt bieden.

Artikel 11.

De Beheerscomité's moeten regelmatig beroep kunnen doen op de adviserende medewerking van bevoegde personen op technisch gebied, alsmede op vertegenwoordigers van de verenigingen, die bij de werking van de sociale verzekeringen betrokken zijn.

Deze regelmatige technische hulp aan de werkzaamheden van de Beheerscomité's kan tweeërlei zijn :

1° rechtstreekse deelneming van de techniekers aan de werkzaamheden van de Comité's. Zulks wordt in de artikelen 2 en 9 vooropgesteld. Volgens artikel 2 zijn de personen, die regelmatig geraadpleegd worden bestendige leden van de Beheerscomité's, doch zij hebben geen beraadslagende stem;

2° de oprichting buiten het Beheerscomité van een of meerdere Technische Comité's. Zulks wordt in artikel 11 vooropgesteld. Deze Technische Comité's zullen in het kader van het organisme werken en zij zullen de Beheerscomité's op hun verzoek of uit eigen beweging voorlichten over vraagstukken van overwegend technisch belang.

Dergelijk Technisch Comité werkt ondermeer bij het Rijksfonds voor Ziekte en Invaliditeit en biedt aan het beheersorgaan van deze instelling een zeer nuttige hulp.

Ten einde het maximum aan soepelheid te verzekeren, dient aan het Beheerscomité de zorg gelaten in zijn huishoudelijk reglement de regels vast te stellen, betreffende de verhoudingen tussen het Beheerscomité en het of de Technische Comité's.

Artikel 12.

Het Beheerscomité moet zich uitspreken over de lijst van organisaties, die gemachtigd zijn in de bij toepassing van artikel 11 opgerichte Technische Comité's vertegenwoordigd te zijn. Deze organisaties alsmede hun afgevaardigden zullen bij konink-

du mandat, le nouveau président exerce ses attributions pour une durée de six ans.

Article 9.

Les personnes appelées à siéger en raison de leur compétence technique en application de l'article 11 de la présente loi sont également nommées par arrêté royal pour une durée de six ans. Les nominations se font sur la proposition du Comité de gestion intéressé.

Il faut aussi permettre au Comité de gestion de proposer à tout moment le remplacement d'une de ces personnes.

Sont visés plus particulièrement dans cet article, les représentants des Unions nationales de Fédérations de Mutualités qui apportent à l'organe de gestion du Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité un concours indispensable au point de vue technique.

Article 11.

Il convient que les Comités de gestion puissent faire régulièrement appel au concours consultatif de personnes compétentes au point de vue technique, ainsi qu'à des représentants des organisations intéressées au fonctionnement des assurances sociales.

Ce concours régulier aux travaux des Comités de gestion peut prendre deux formes :

1° la participation directe de techniciens aux travaux des Comités. C'est la forme envisagée par les articles 2 et 9. Comme le précise l'article 2, les personnes régulièrement consultées sont membres permanents des Comités de gestion, mais n'ont pas voix délibérative;

2° la création, en dehors du Comité de gestion, d'un ou de plusieurs Comités techniques; c'est ce qu'envisage l'article 11. Ces Comités techniques fonctionneront dans le cadre de l'organisme et éclaireront le Comité de gestion, à la demande de ce dernier ou d'initiative, sur les questions d'intérêt principalement technique.

De tels Comités techniques fonctionnent notamment auprès du Fonds National d'Assurance-Maladie-Invalidité et apportent à l'organe de gestion de cette institution un concours des plus utiles.

En vue d'assurer le maximum de souplesse, il convient de laisser au Comité de gestion le soin de fixer, dans son règlement d'ordre intérieur, les règles concernant les relations entre le Comité de gestion et le ou les Comités techniques.

Article 12.

Le Comité de gestion doit se prononcer sur la liste des organisations autorisées à être représentées dans les Comités techniques créés en application de l'article 11. La désignation des organisations, de même que la nomination des délégués de ces

lijk besluit aangeduid worden; de organisaties zullen te dien einde hun kandidatenlijsten aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg overleggen.

Het Beheerscomité kan tot de vertegenwoordiging niet alleen de organisaties van beroepen toelaten, die bij de werking van de sociale verzekeringen betrokken zijn (geneesheren, apothekers, enz.) doch eveneens de voornaamste groeperingen, die opgericht zijn om de morele en materiële belangen van de sociale verzekerden te verdedigen.

Artikel 13.

Het Beheerscomité moet het initiatief hebben bij de aanduiding van de persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is (directeur, directeur-generaal of algemeen-beheerder) en van zijn adjunct. Het voorstel tot aanduiding moet de algemene goedkeuring van de leden van het Comité wegdragen. Aan de uitvoerende macht dient evenwel de vrijheid van keuze gewaarborgd. Daarom zal het Beheerscomité aan de Minister een lijst met minstens twee kandidaten dienen over te leggen, wat trouwens de algemene goedkeuring in de schoot van het Beheerscomité zal vergemakkelijken.

Men dient de mogelijkheid te voorzien dat de door het Beheerscomité voorgedragen lijst door de Minister niet wordt goedgekeurd. In dit geval verantwoordt de Minister zijn standpunt en verzoekt hij het Beheerscomité hem een nieuwe lijst over te leggen; het Comité moet binnen twee maanden een eenparige uitspraak doen.

Ten einde een te lange vacature van de functie te vermijden moet de Minister van Arbeid tot de benoeming kunnen overgaan zonder voordracht van een lijst, wanneer het Beheerscomité zich binnen twee maanden van de vacature der functie niet eenparig kan akkoord stellen over een kandidatenlijst of indien de Minister de door het Beheerscomité voorgedragen kandidatenlijst niet goedkeurt en het Beheerscomité binnen twee maanden geen nieuwe lijst voordraagt.

Artikel 14.

Daar het Beheerscomité voor het beheer van het organisme verantwoordelijk is, moet het de afdanking van de persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, kunnen vragen wanneer deze het vertrouwen van het Comité heeft verloren. Het Comité mag met de gewone meerderheid van zijn leden de afdanking aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg voorstellen en deze laatste zal zijn verantwoordelijkheid nemen.

Artikelen 15, 16 en 17.

De persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is (directeur, directeur-generaal, algemeen-beheerder...) heeft essentieel tot taak de beslissingen van het Beheerscomité uit te voeren en aan dit laatste alle inlichtingen te verstrekken en voorstellen te doen, die voor de werking van de instelling van belang zijn.

dernières se font par arrêté royal; les organisations présentent à cet effet au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale leurs listes de candidats.

Le Comité de gestion peut admettre à la représentation, non seulement les organisations de membres de professions intervenant dans le fonctionnement des assurances sociales (médecins, pharmaciens, etc.), mais aussi les principaux groupements constitués pour la défense des intérêts moraux et matériels des assurés sociaux.

Article 13.

Le Comité de gestion doit avoir l'initiative en ce qui concerne la désignation de la personne responsable de la gestion journalière (directeur, directeur général ou administrateur général) et de son adjoint. La proposition de désignation doit recueillir l'assentiment unanime des membres du Comité. Mais il importe de réserver à l'exécutif une liberté de choix. C'est pourquoi le Comité de gestion doit soumettre au Ministre une liste d'au moins deux candidats, ce qui, par ailleurs, rend plus aisée l'unanimité requise au sein du Comité de gestion.

Il faut prévoir l'hypothèse de la non-agréation par le Ministre de la liste proposée par le Comité de gestion. En ce cas, le Ministre motive cette attitude et demande au Comité de gestion de lui soumettre une nouvelle liste; le Comité doit se prononcer unanimement dans les deux mois.

En vue d'éviter une trop longue vacance de la fonction, il convient de permettre au Ministre du Travail de procéder à la nomination sans présentation de liste, lorsque le Comité de gestion ne peut se mettre unanimement d'accord sur une liste de candidats dans les deux mois de la vacance de la fonction ou lorsque, le Ministre n'ayant pas agréé la liste des candidats proposée par le Comité de gestion, ce dernier laisse s'écouler plus de deux mois avant de présenter une nouvelle liste.

Article 14.

Le Comité de gestion étant responsable de l'administration de l'organisme, il convient qu'il puisse proposer la démission de la personne responsable de la gestion journalière si celle-ci vient à perdre sa confiance. Le Comité peut, à la simple majorité de ses membres, proposer la démission au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale et ce dernier prendra ses responsabilités.

Articles 15, 16 et 17.

La mission essentielle de la personne responsable de la gestion journalière (directeur, directeur général, administrateur général...) consiste à exécuter les décisions du Comité de gestion, à donner à ce dernier toutes informations et lui faire toutes propositions utiles au fonctionnement de l'institution.

Zijn rol is goed onderscheiden van deze van de Regeringscommissarissen, die slechts voor de Ministers, van wie zij afhangen, verantwoordelijk zijn.

Deze afhankelijkheid van de persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, ten overstaan van het Beheerscomité, komt in verschillende organieke besluiten op de maatschappelijke zekerheid tot uiting, waar gezegd wordt dat de directeur van het organisme onder de contrôle van het Beheerscomité handelt (onder meer de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid en de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid).

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon is eveneens belast met het vervullen van de akten van dagelijks beheer, die door het huis-houdelijk reglement worden bepaald en met de leiding van de instelling, onder het gezag en de contrôle van het comité. Hij moet daarenboven de instelling in de rechterlijke en wederrechterlijke handelingen vertegenwoordigen en voor het secretariaat van het Beheerscomité instaan.

Al deze bevoegdheden zijn vervat in de wetten en besluiten betreffende het beheer van het merendeel van de organismen, opgesomd in artikel 1 van deze wet.

Artikel 18.

Dit artikel handelt over het kader en het statuut van het personeel van de organismen, die aan deze wet onderworpen zijn.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel dat men zich voor deze aangelegenheid aan de regels van artikel 11 van de wet van 16 Maart 1954 op de contrôle over de werkzaamheden van sommige instellingen van openbaar nut dient te houden. Dit artikel bepaalt dat het kader en het statuut van het personeel van de organismen van de categorie B door de Koning zullen worden vastgesteld op voorstel van de Minister(s), van wie zij afhangen en van de Minister, die het algemeen bestuur in zijn bevoegdheid heeft of van het Begrotingscomité, wanneer laatstgenoemde Minister geen gunstig advies heeft uitgebracht.

Daar de lijst van de aan de wet van 16 Maart 1954 onderworpen organismen een beperkend karakter heeft, dient er voor gezorgd dat de voormelde bepaling van toepassing kan gemaakt worden op de organismen die niet door die wet bedekt zijn of na het verschijnen ervan zullen opgericht worden (onder meer de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen, de Hulpkas voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit en de Hulpkas voor de Uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen).

Wat de vaststelling van het personeelskader betreft, is de Nationale Arbeidsraad evenwel van oordeel dat de Beheerscomité's hun voorstellen moeten kunnen doen op grond van aanduidingen, die hun door de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon worden verstrekt. Hij stelt voor dat de bij de wet van 16 Maart 1954 voorziene procedure zou worden voorafgegaan door een onderzoek van de kwestie door de Beheerscomité's.

Son rôle est nettement distinct de celui des commissaires du Gouvernement, qui ne sont responsables que devant les Ministres dont ils relèvent.

Cette subordination de la personne responsable de la gestion journalière au Comité de Gestion s'exprime dans plusieurs arrêtés organiques de la sécurité sociale par cette disposition que le Directeur de l'organisme agit sous le contrôle du Comité de gestion (il en est notamment ainsi pour l'Office National de Sécurité Sociale et pour l'Office National du Placement et du Chômage).

La personne responsable de la gestion journalière est également chargée de l'accomplissement des actes de gestion journalière définis par le règlement d'ordre intérieur et de la direction du fonctionnement de l'établissement, sous l'autorité et le contrôle du Comité. Elle doit en outre représenter l'établissement dans les actes judiciaires et extra-judiciaires et assurer le secrétariat du Comité de Gestion.

Toutes ces attributions se trouvent énumérées dans les lois et arrêtés relatifs à la gestion de la plupart des organismes cités à l'article premier de la présente loi.

Article 18.

Cet article concerne le cadre et le statut du personnel des organismes soumis à la présente loi.

Le Conseil National du Travail estime qu'il faut s'en tenir en cette matière aux règles de l'article 11 la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de l'activité de certains organismes d'intérêt public. Cet article dispose que le cadre et le statut du personnel des organismes de la catégorie B sont fixés par le Roi, sur proposition du ou des Ministres dont ils relèvent et du Ministre qui a l'administration générale dans ses attributions, ou du Comité du Budget, lorsque ce dernier Ministre n'a pas émis un avis favorable.

La liste des organismes soumis à la loi du 16 mars 1954 ayant un caractère limitatif, il faut faire en sorte que la disposition précitée puisse être applicable aux organismes non visés par cette loi ou créés postérieurement à sa promulgation (notamment la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie, la Caisse Auxiliaire d'Assurances Maladie-Invalidité et la Caisse Auxiliaire de paiement des Allocations de chômage).

En ce qui concerne la détermination du cadre du personnel, le Conseil National du Travail suggère cependant que les Comités de gestion puissent faire leurs propositions sur la base des indications qui leur sont fournies par la personne responsable de la gestion journalière. Il propose que la procédure prévue par la loi du 16 mars 1954 soit précédée de l'examen de la question par les Comités de gestion.

In de verantwoording van het koninklijk besluit tot vaststelling van het kader, zal melding gemaakt worden van de voorstellen van het Beheerscomité alsmede van de wijzigingen, die daarin eventueel werden gebracht.

Artikel 19.

Het Beheerscomité zal zijn huishoudelijk reglement opstellen zonder dat zulks bij koninklijk of ministerieel besluit dient goedgekeurd. Dergelijke regel is thans in verschillende organismen van toepassing (o.m. Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid, Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit). De Minister kan trouwens in deze aangelegenheid steeds van zijn recht van verhaal gebruik maken (artikel 26 van deze wet).

Het huishoudelijk reglement regelt op verplichte wijze sommige belangrijke procedurekwesties, alsmede andere in verband met de inhoud zelf van het Paritair Beheer, die niet op eenvormige wijze door de wet of door besluiten moeten vastgesteld worden.

Artikelen 20 en 21.

Vóór het verschijnen van het koninklijk besluit van 22 November 1954 gebeurde de aanwerving en afdanking van het personeel van sommige organismen voor maatschappelijke zekerheid door het Beheerscomité. Deze regel is een waarborg tegen elke willekeur in deze delicate aangelegenheid. Deze regel dient terug toegepast en veralgemeend.

De aanwerving en de afdanking van personeelsleden moet gebeuren overeenkomstig de regelen van het wettelijk statuut van de agenten der organismen van openbaar nut. In afwachting dat dit statuut verschijnt, zullen de Beheerscomité's zich richten naar de regelen vastgesteld door het Centraal Comité voor syndicaal advies.

Het Beheerscomité dient er anderdeels over te waken dat het aantal betrekkingen, evenredig tussen de kandidaten van elke taalgroep verdeeld wordt, overeenkomstig art. 9, § 4 van de wet van 28 Juli 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Artikelen 22, 23 en 24.

De artikelen 22 en 23 beogen essentieel het recht van het Beheerscomité om op eigen initiatief voorstellen te doen tot wijziging van de van kracht zijnde wetten en besluiten of van de wetsvoorstellen of amendementen, alsmede de verplichting voor de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg het Beheerscomité over alle voorstellen tot wijziging van de wetten en besluiten, waarvan dit comité met de uitvoering is belast, te raadplegen.

1. *Recht van initiatief van het Beheerscomité (art.22).*

Het Beheerscomité blijkt uit hoofde van zijn taak en zijn samenstelling bijzonder geschikt om de wijzigingen te beoordelen, welke moeten gebracht worden in de wetten of reglementen, die het dient uit te voeren.

Les considérants de l'arrêté royal fixant le cadre du personnel devront faire état des propositions du Comité de gestion et indiquer les modifications qui y auront été éventuellement apportées.

Article 19

Le Comité de Gestion élabore son règlement d'ordre intérieur, sans qu'il y ait lieu à approbation par arrêté royal ou ministériel. Une telle règle est en vigueur actuellement dans plusieurs organismes (Office National du Placement et du Chômage et Fonds National d'assurance Maladie-Invalidité notamment). Le Ministre dispose d'ailleurs toujours en cette matière de son droit de recours (article 26 de la présente loi).

Le règlement d'ordre intérieur vise obligatoirement certaines questions importantes de procédure ainsi que d'autres relatives à l'étendue même de la gestion paritaire qui ne doivent pas être uniformément fixées par la loi ou les arrêtés.

Articles 20 et 21.

Avant la promulgation de l'arrêté royal du 22 novembre 1954, le personnel de certains des organismes de sécurité sociale était engagé et licencié par le Comité de gestion. Cette règle garantit mieux l'absence d'arbitraire dans cette matière délicate; il convient de la remettre en vigueur et de la généraliser.

L'engagement et le licenciement des membres du personnel doivent se faire conformément aux règles du statut légal des agents des organismes d'intérêt public. En attendant la mise en vigueur de ce statut, les Comités de gestion doivent suivre les règles établies par le Comité Central de consultation syndicale.

Le Comité de gestion doit d'autre part veiller à assurer un équilibre dans le nombre des emplois réservés aux candidats de chaque groupe linguistique, conformément à l'article 9, § 4 de la loi du 28 juin 1932 sur l'emploi des langues en matière administrative.

Articles 22, 23 et 24.

Les articles 22 et 23 visent essentiellement le droit pour le Comité de gestion d'émettre d'initiative des propositions de modification des lois et arrêtés en vigueur ou des propositions de loi ou amendements, ainsi que la consultation obligatoire du Comité de gestion, par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, sur tous projets de modification aux lois ou arrêtés que ce Comité a la charge d'exécuter.

1. *Droit d'initiative du Comité de gestion (art.22).*

Le Comité de gestion apparaît, en raison même de sa mission et de sa composition, particulièrement à même d'apprécier les modifications qu'il faut apporter aux lois ou règlements qu'il doit exécuter.

Daarom dienen meerdere van de onder deze wet vallende Beheerscomité's gemachtigd om aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wijzigingen aan de van kracht zijnde wetten of besluiten voor te stellen. Dergelijke bevoegdheid is thans toegekend aan het Beheerscomité van meerdere organismen (onder meer de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid en het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit).

De Minister zal binnen een tamelijk korte termijn, die op twee maand kan worden vastgesteld, zijn akkoord betuigen of de redenen van zijn gehele of gedeeltelijke afwijziging laten kennen over deze voorstellen. Het past inderdaad niet dat hervormingen, die door het Comité terecht als dringend kunnen beschouwd worden, lang in beraad worden gehouden.

Eens dat het Beheerscomité de redenen kent waarom de Minister niet akkoord gaat, zal het nieuwe voorstellen kunnen doen, die de Minister onder dezelfde voorwaarden zal kunnen aannemen of verwerpen.

Indien de voorstellen van het Beheerscomité niet eenparig zijn, zal het verslag aan de Minister de onderscheiden adviezen moeten acteren; op die wijze zal de Minister met volle kennis over de door de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers uitgebrachte standpunten een oordeel kunnen vellen.

2. *Voorstellen van het Beheerscomité betreffende de wetsvoorstellen, -ontwerpen of amendementen.* (art. 22, lid 2).
3. *Verplichting voor de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg de betrokken Beheerscomité's te raadplegen.* (art. 23).

Het ware wenselijk dat de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg de betrokken Beheerscomité's vooraf zou raadplegen over de wijzigingen, die hij van zins is in de van kracht zijnde wetten of organieke of reglementaire besluiten te brengen. Deze praktijk wordt reeds toegepast voor talrijke takken van de maatschappelijke zekerheid, voornamelijk voor de werkloosheidsverzekering en de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Daarenboven dient een zekere ruchtbaarheid aan de adviezen van de Beheerscomité's gegeven, indien zij door de Minister worden geraadpleegd. Te dien einde zullen de adviezen van de Comité's op verplichte wijze bij de memorie van toelichting van de wetsontwerpen worden gevoegd.

Wat de ontwerpen van koninklijke of ministeriële besluiten betreft, deze zullen de hoofdgedachten van de adviezen van de Comité's moeten weergeven in zover de adviezen van de Beheerscomité's eenparig zijn en deze besluiten niet stroken met de adviezen van de Comité's.

Deze twee manieren van bekendmaking, welke aan de adviezen van de Beheerscomité's dienen voorbehouden, moeten beschouwd worden als substantiële formaliteiten. Zo deze niet in acht genomen

C'est pourquoi il convient d'habiliter la plupart des Comités de gestion des établissements soumis à la présente loi, à faire au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale des propositions de modification aux lois ou arrêtés en vigueur. Une telle attribution est actuellement reconnue au Comité de gestion de plusieurs organismes (notamment pour l'Office National du Placement et du Chômage et le Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité).

Le Ministre marquera son accord sur ces propositions ou exposera les raisons de son désaccord total ou partiel, dans un délai assez bref qui peut être fixé à deux mois. Il ne convient pas, en effet, que des réformes que le Comité peut estimer à juste titres urgentes, soient tenues longtemps en suspens.

Connaissant les raisons du désaccord ministériel, le Comité de gestion pourra soumettre de nouvelles propositions, que le Ministre agréera ou rejettera dans les mêmes conditions.

Si les propositions du Comité de gestion ne sont pas unanimes, le rapport au Ministre devra exposer les différents avis exprimés; le Ministre pourra ainsi se prononcer en pleine connaissance des points de vue des délégués des chefs d'entreprise et des travailleurs.

2. *Proposition du Comité de gestion relatives aux projets, propositions de loi ou amendements* (art. 22, al. 2).
3. *Consultation obligatoire par le Ministre du Travail, des Comités de gestion intéressés* (art. 23).

Il convient que le Ministre du travail et de la Prévoyance Sociale consulte préalablement les Comités de gestion intéressés au sujet des modifications qu'il envisage d'apporter aux lois ou aux arrêtés organiques ou réglementaires. Cette pratique est déjà de règle en ce qui concerne plusieurs branches de la sécurité sociale, principalement l'assurance-chômage et l'assurance maladie-invalidité.

En outre, il faut garantir une certaine « publicité » aux avis des Comités de gestion lorsqu'ils sont consultés par le Ministre. A cette fin, les avis des Comités seront obligatoirement annexés aux exposés des motifs des projets de loi.

Quant aux projets d'arrêtés royaux ou ministériels, ils devront indiquer la substance des avis des Comités de gestion, pour autant que ces avis soient unanimes et que les arrêtés ne soient pas conformes aux avis des Comités.

Ces deux mesures de publicité à réserver aux avis des Comités de gestion, doivent être considérées comme des formalités substantielles, dont la non-observation justifiera un recours en annulation des

worden, kan een verhaal tot nietigverklaring der wettelijke of reglementaire maatregelen bij de Raad van State worden ingediend.

Artikel 24 verduidelijkt dat de Beheerscomité's van al de onder deze wet vallende instellingen de bij de artikelen 22 en 23 bedoelde adviserende bevoegdheid niet dienen te hebben, doch enkel de Beheerscomité's van de organismen, die de takken van de maatschappelijke zekerheid in de brede zin van het woord beheren, alsmede de Beheerscomité's van sommige organismen met beroepskarakter.

Deze adviserende bevoegdheid dient toegekend aan al de in artikel 1 opgesomde instellingen, met uitzondering van de Hulpcompensatiekas voor Gezinsvergoedingen, van de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, van de Hulpkas voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit en van de Hulpkas voor Uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen, wier adviezen een duplicaat zouden zijn van de adviezen van de Beheerscomité's van andere bij artikel 1 bedoelde organismen en aan wier opdracht zij meehelpen (art. 24, lid. 1).

Bij het van toepassing maken van deze wet op andere organismen voor maatschappelijke zekerheid of sociale voorzorg, zal de Koning, in toepassing van artikel 1, laatste lid, van deze wet dienen te verduidelijken, of de artikelen 22 en 23 van de wet op hen van toepassing zijn. Zulks wordt in artikel 24, tweede lid, gezegd.

Artikelen 25 en 26.

De bevoegdheden van de Regeringscommissaris(sen) bij het Beheerscomité worden bepaald bij de wet van 16 Maart 1954 betreffende de controle op sommige organismen van openbaar nut.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel dat de grond van deze wet dient gevrijwaard, maar dat sommige bijkomende bepalingen dienen voorzien welke verantwoord zijn door de taken, welke eigen zijn aan de organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg of door de zorg om de betrokken ministers een daadwerkelijk controle-recht te verzekeren.

Hij laat opmerken dat de commissarissen leden van het Beheerscomité zijn en van rechtswege de vergaderingen met adviserende stem bijwonen. Zij laten aan het Beheerscomité de adviezen van de Minister kennen, van wie zij afhangen.

De commissarissen hebben tot voornaamste taak er over te waken, dat de beslissingen van het Beheerscomité niet indruisen tegen de wet, noch tegen de reglementen, noch tegen het algemeen belang en zij kunnen eventueel beroep aantekenen bij de Ministers van wie zij afhangen.

Dit beroep zal gebeuren volgens de regels en binnen de bij artikel 9 van de wet van 16 Maart 1954 vastgestelde termijnen.

Het beroep van de Regeringscommissarissen heeft voor gevolg, dat de beslissing van het Beheerscomité tijdelijk wordt opgeschort. Indien de Minister binnen vijftien dagen vanaf de beslissing geen uitspraak doet, wordt zij definitief.

mesures légales ou réglementaires, devant le Conseil d'État.

L'article 24 précise que la compétence consultative définie aux articles 22 et 23 ne doit pas appartenir aux Comités de gestion de tous les établissements soumis à la présente loi, mais seulement à ceux des organismes régissant les branches de la sécurité sociale au sens large ainsi qu'aux Comités de gestion de certains organismes de caractère professionnel.

Elle doit être reconnue à tous les établissements cités à l'article premier, à l'exception de la Caisse Auxiliaire de Compensation pour Allocations Familiales, de la Caisse Nationale de Pensions pour Employés, de la Caisse Auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité et de la Caisse Auxiliaire de paiement des Allocations de Chômage dont les avis feraient double emploi avec ceux des Comités de gestion d'autres organismes visés à l'article premier et à la mission desquels ils collaborent (art. 24, al. 1er).

En rendant la présente loi applicable à d'autres organismes de la sécurité sociale ou de la prévoyance sociale, en application de l'article premier, dernier alinéa, de la présente loi, le Roi pourra préciser, s'il y a lieu, que les articles 22 et 23 de la loi ne leur sont pas applicables. C'est ce que précise l'article 24, alinéa 2.

Articles 25 et 26.

Les attributions du ou des commissaires du Gouvernement auprès du Comité de gestion ont été précisées par la loi de 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Le Conseil National du Travail estime qu'il faut sauvegarder l'économie de cette loi, tout en prévoyant certaines dispositions complémentaires justifiées par les objectifs propres des organismes de la sécurité sociale et de la prévoyance sociale, ou par le souci de garantir aux Ministres intéressés un droit de contrôle efficace.

Il fait remarquer que les commissaires sont membres du Comité de gestion et assistent de plein droit aux séances avec voix consultative. Ils font connaître au Comité les avis des Ministres dont ils relèvent.

La mission essentielle des commissaires est de veiller à ce que les décisions du Comité de gestion ne soient pas contraires à la loi, aux règlements ou à l'intérêt général et d'exercer les recours éventuels auprès des Ministres dont ils relèvent.

Ces recours s'exercent selon les règles et dans les délais définis à l'article 9 de la loi du 16 mars 1954.

Le recours des commissaires du Gouvernement a pour effet de suspendre momentanément la décision du Comité de gestion; si le Ministre ne se prononce pas dans un délai de quinze jours à dater de la décision, cette dernière devient définitive.

De regels van de wet van 16 Maart 1954 op de openbare instellingen, die onder deze wet vallen, dienen verduidelijkt en aangevuld :

a) Vooreerst moet de Minister zijn daad verantwoord worden indien hij het verzet van een commissaris bevestigt. Het is inderdaad van belang dat het Comité bij het zoeken naar een nieuwe beslissing, die de goedkeuring van de Minister hoopt weg te dragen, juist dient ingelicht te zijn over de redenen, waarom de Minister zich tegen de eerste beslissing heeft verzet.

b) Indien het Beheerscomité, tegen de wil van de Minister in, zijn eerste beslissing bevestigt, dient zulks binnen de termijn van een maand te gebeuren.

c) Indien de Minister van oordeel is zijn verzet te moeten bevestigen, dient hij het Beheerscomité ervan te verwittigen en de kwestie voor de Ministerraad te brengen. Indien de Ministerraad binnen de vijftien dagen, te rekenen vanaf de nieuwe beslissing van het Beheerscomité geen uitspraak doet, wordt deze laatste definitief.

Artikel 27.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel dat men zich voor het financieel beheer, de begroting, de rekeningen en de financiële controle van de aan deze wet onderworpen organismen dient te houden aan de bij de wet van 16 Maart 1954 voorgeschreven regels in verband met de organismen van categorie B.

Die regels zijn van toepassing op al de organismen, die onder deze wet vallen of zullen vallen, zelfs indien zij door de wet van 16 Maart 1954 niet zijn bedoeld.

Krachtens artikel 7 van de wet van 16 Maart 1954 worden de algemene en bijzondere regelen in verband met het overleggen van de begrotingen, de boekhouding, het overleggen van de rekeningen en de periodieke toestandsopgaven en verslagen, door de Koning vastgesteld, op voorstel van de Minister waarvan het organisme afhangt alsmede van de Minister van Financiën.

Wat de onder deze wet vallende instellingen betreft, dient eerst het advies van het Beheerscomité ingewonnen, alvorens met deze raadplegingen wordt aangevangen.

Il convient de préciser et de compléter les règles contenues dans la loi du 16 mars 1954, en ce qui concerne les établissements publics soumis à la présente loi :

a) Tout d'abord, si le Ministre confirme l'opposition d'un commissaire, il doit motiver son acte. Il importe en effet que, dans la recherche d'une nouvelle décision qui rencontre les vues du Ministre, le Comité soit éclairé avec précision sur les raisons de l'opposition ministérielle à la décision première.

b) Si le Comité de gestion confirme sa décision première malgré l'opposition du Ministre, il doit le faire dans le délai d'un mois.

c) Si le Ministre estime devoir confirmer son opposition, il doit en avertir le Comité de gestion et soumettre la question au Conseil des Ministres. Si ce dernier n'a pas statué dans les quinze jours de la nouvelle décision du Comité de gestion, celle-ci devient définitive.

Article 27.

Le Conseil National du Travail estime qu'en ce qui concerne la gestion financière, le budget, les comptes et le contrôle financier des organismes soumis à la présente loi, il faut s'en tenir aux règles prescrites par la loi du 16 mars 1954, pour les organismes de la catégorie B.

Ces règles seront applicables à tous les organismes qui sont ou seront soumis à la présente loi, même s'ils ne sont pas visés par la loi du 16 mars 1954.

En vertu de l'article 7 de la loi du 16 mars 1954, les règles générales et particulières sur la présentation des budgets, la comptabilité, la reddition des comptes et les situations et rapports périodiques, sont fixées par le Roi, sur proposition du Ministre dont l'organisme relève, ainsi que du Ministre des Finances.

En ce qui concerne les établissements soumis à la présente loi, il convient que, préalablement à ces consultations, le Comité de gestion soit appelé à exprimer son avis.

Wetsvoorstel betreffende het paritair beheer der openbare organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg.

I. — Algemeen.

EERSTE ARTIKEL.

Deze wet is van toepassing op de organismen van openbaar nut voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg, welke van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg afhangen.

Zij is van nu af aan toepasselijk op de hierna volgende organismen :

de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid;
het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers;

de Dienst voor maatschappelijke veiligheid van de Zeelieden ter Koopvaardij;

de Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen;

de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid;

het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;

de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen;

de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof;

het Voorzorgsfonds ten behoeve van Personen aangetast door Beroepsziekten;

het Toelagenfonds voor Bedienden;

de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen;

de Hulpcompensatiekas voor Gezinsvergoedingen;

de Hulpkas voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;

de Hulpkas voor uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen.

De Koning kan, na raadpleging of op voorstel van de Nationale Arbeidsraad, deze wet van toepassing verklaren op andere organismen van openbaar nut voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg, waarbij de ondernemingshoofden en de loonarbeiders betrokken zijn.

II. — De organen.

§ 1. Het Beheerscomité.

ART. 2.

Elk van de bij artikel 1 bedoelde organismen wordt beheerd door een Beheerscomité, dat samengesteld is uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de ondernemingshoofden en van de werknemers, die alleen beraadslagende stem hebben, alsmede :

Proposition de loi relative à la gestion paritaire des organismes publics de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

I. — Généralités.

ARTICLE PREMIER.

La présente loi s'applique aux organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale qui dépendent du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Elle est dès à présent applicable aux organismes suivants :

l'Office National de Sécurité Sociale;

le Fonds National de Retraite des Ouvriers Mineurs;

l'Office de Sécurité Sociale des Marins de la Marine marchande;

la Caisse Nationale de Compensation pour Allocations Familiales;

l'Office National du Placement et du Chômage;

le Fonds National d'Assurances Maladie-Invalidité;

la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie;

la Caisse Nationale des Vacances annuelles;

le Fonds de Prévoyance en faveur des Victimes des Maladies professionnelles;

le Fonds d'Allocations pour Employés;

la Caisse Nationale de Pensions pour Employés;

la Caisse Auxiliaire de Compensation pour Allocations Familiales;

la Caisse Auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité;

la Caisse Auxiliaire de payment des Allocations de chômage.

Le Roi peut, après consultation ou sur proposition du Conseil National du Travail, rendre cette loi applicable à d'autres organismes d'intérêt public de sécurité sociale ou de prévoyance sociale, intéressant les chefs d'entreprise et les travailleurs salariés.

II. — Les organes.

§ 1. Le Comité de gestion.

ART. 2.

Chacun des organismes visés à l'article 1er est administré par un Comité de gestion composé de délégués en nombre égal des chefs d'entreprise et des travailleurs qui ont seuls voix délibérative, ainsi que :

- 1° uit een voorzitter;
2° uit één of meer Regeringscommissarissen;

3° eventueel uit personen, die geroepen zijn om uit hoofde van hun technische bevoegdheden te zetelen;

Het ledenaantal van het Beheerscomité van elk der organismen, die onder deze wet vallen, wordt bij koninklijk besluit vastgesteld, na het advies van de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die geroepen zijn om kandidaten voor te dragen, te hebben ingewonnen.

ART. 3.

De leden die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen worden door de Koning benoemd, op grond van dubbele lijsten voorgedragen door de meest representatieve interprofessionele organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die op nationaal vlak verbonden zijn. Zij moeten Belg en ten minste 25 jaar oud zijn.

Om als meest representatief beschouwd te worden, moeten de organisaties van werknemers ten minste 100.000 leden tellen, die onder de maatschappelijke zekerheid vallen.

Wat evenwel de organismen betreft, wier arbeidsveld tot een bepaalde bedrijfstak is beperkt, worden de leden door de Koning benoemd op grond van dubbele lijsten voorgedragen door de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers. Zijn enkel gemachtigd om kandidatenlijsten voor te dragen, de organisaties, die vertegenwoordigd zijn in het Nationaal Paritair Comité dat aan deze bedrijfstak beantwoordt.

ART. 4.

De leden die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, worden benoemd voor een termijn van zes jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar. De benoemingen worden om de drie jaar voor de helft hernieuwd.

Binnen de drie maand wordt in de vervanging voorzien van elk lid, dat vóór de normale datum van het verstrijken van zijn mandaat, geen deel van een beheerscomité meer uitmaakt. Het aldus aangeduid nieuw lid voltooit het mandaat van het door hem vervangen lid.

Op verzoek van de bij artikel 3 bedoelde organisaties, kan de Koning een einde maken aan het mandaat van een op hun voordracht benoemd lid.

ART. 5.

Voor de leden, die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, worden er plaatsvervangende leden benoemd, wanneer er in totaal niet meer dan acht werkende leden zijn. Het aantal plaatsvervangende leden wordt door de

- 1° d'un président;
2° d'un ou de plusieurs commissaires du Gouvernement;

3° éventuellement, de personnes appelées à siéger en raison de leur compétence technique.

Le nombre de membres du Comité de gestion de chacun des organismes soumis à la présente loi est fixé par arrêté royal, après consultation des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs appelées à présenter des candidats.

ART. 3.

Les-membres représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs sont nommés par le Roi, sur la base de listes doubles proposées par les organisations interprofessionnelles les plus représentatives des chefs d'entreprise et de travailleurs qui sont fédérées sur le plan national. Ils doivent être Belges et âgés de 25 ans au moins.

Pour être considérées comme les plus représentatives, les organisations de travailleurs doivent compter au moins 100.000 membres assujettis à la sécurité sociale.

Toutefois, en ce qui concerne les organismes dont le champ d'action est limité à une branche d'activité déterminée, les membres sont nommés par le Roi, sur la base de listes doubles proposées par les organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs. Seules habilitées à présenter des listes de candidats, les organisations représentées par la Commission paritaire nationale correspondant à la branche d'activité.

ART. 4.

Les membres représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs sont nommés pour une durée de six ans. Leur mandat est renouvelable. Les nominations sont renouvelées par moitié tous les trois ans.

Il est pourvu dans les trois mois au remplacement de tout membre qui a cessé de faire partie d'un Comité de gestion avant la date normale d'expiration de son mandat. Le nouveau membre ainsi désigné achève le mandat du membre qu'il remplace.

A la demande des organisations visées à l'article 3, le Roi peut mettre fin au mandat d'un membre nommé sur leur proposition.

ART. 5.

Des suppléants aux membres représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs sont nommés lorsque le nombre total de membres effectifs ne dépasse pas huit. Le nombre de membres suppléants est déterminé par le Roi. Il est au moins égal à la

Koning vastgesteld. Het is ten minste gelijk aan de helft van het aantal werkende leden, met dien verstande dat elke vertegenwoordigde organisatie recht heeft op ten minste één plaatsvervanger.

De plaatsvervangende leden worden op dezelfde manier als de werkende leden benoemd en zij moeten aan dezelfde voorwaarden voldoen.

Zij zetelen slechts bij afwezigheid van de titelvoerende leden, waarvan zij de plaatsvervangers zijn.

ART. 6.

De Voorzitter moet aan volgende voorwaarden voldoen :

- 1° Belg zijn;
- 2° meer dan dertig jaar oud zijn;
- 3° niet onder het hiërarchisch gezag van een Minister staan;
- 4° noch Minister, noch lid van het Parlement zijn.

Daarenboven moet hij onafhankelijk staan tegenover de organisaties van ondernemingshoofden of van werknemers, die in het Beheerscomité vertegenwoordigd zijn, tenzij dit laatste eenparig een kandidaat voorstelt, die tot een van deze organisaties behoort.

ART. 7.

De Voorzitter wordt benoemd door de Koning op eensluidend advies van het Beheerscomité, indien dit advies eenparig is. Bij verdeeldheid benoemt de Koning de Voorzitter aan de hand van een lijst van kandidaten, die door het Beheerscomité aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt overgelegd.

ART. 8.

De Voorzitter wordt benoemd voor een termijn van zes jaar en zijn mandaat is hernieuwbaar.

Op verzoek van de meerderheid van het geheel der leden van het Beheerscomité, die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, of op eenparig verzoek van de leden, die hetzij de ondernemingshoofden, hetzij de werknemers vertegenwoordigen, kan de Voorzitter door de Koning uit zijn functie worden ontzet.

ART. 9.

De personen, die krachtens artikel 2 van deze wet geroepen worden om wegens hun technische bevoegdheden te zetelen, worden door de Koning benoemd na raadpleging of op verzoek van het Beheerscomité. Hun mandaat duurt zes jaar en is hernieuwbaar.

Op verzoek van het Beheerscomité kan de Koning een einde maken aan het mandaat van een van deze personen.

moitié du nombre de membres effectifs, chaque organisation représentée ayant droit à un suppléant au moins.

Les membres suppléants sont nommés de la même manière que les membres effectifs et doivent satisfaire aux mêmes conditions.

Ils ne siègent qu'en cas d'absence des membres titulaires qu'ils suppléent.

ART. 6.

Le Président doit satisfaire aux conditions suivantes :

- 1° être Belge;
- 2° être âgé de plus de trente ans;
- 3° ne pas se trouver sous l'autorité hiérarchique d'un Ministre;
- 4° n'être ni Ministre, ni membre du Parlement.

En outre, il doit être indépendant des organisations de chefs d'entreprise ou de travailleurs représentées au sein du Comité de gestion, à moins que ce dernier ne propose unanimement un candidat appartenant à une de ces organisations.

ART. 7.

Le Président est nommé par le Roi, sur avis conforme du Comité de gestion, si cet avis est unanime. A défaut d'unanimité, le Roi nomme le Président sur présentation d'une liste de candidats adressée par le Comité de gestion au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale.

ART. 8.

Le Président est nommé pour une durée de six ans et son mandat est renouvelable.

Il peut être démis par le Roi à la demande de la majorité de l'ensemble des membres du Comité de gestion représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs, ou à la demande unanime des membres représentant, soit les chefs d'entreprise, soit les travailleurs.

ART. 9.

Les personnes appelées en vertu de l'article 2 de la présente loi à siéger en raison de leur compétence technique, sont nommées par le Roi, après consultation ou à la demande du Comité de gestion. Leur mandat est de six ans et il est renouvelable.

A la demande du Comité de Gestion, le Roi peut mettre fin au mandat d'une de ces personnes.

ART. 10.

De Voorzitter en de leden van het Beheerscomité gaan geen enkele persoonlijke verplichting aan ten overstaan van de verbintenissen van de instellingen, die zij beheren. Zij zijn slechts voor de uitoefening van hun mandaat verantwoordelijk.

ART. 11.

De Koning mag op advies van het Beheerscomité in de schoot van een onder deze wet vallend organisme één of meer Technische Comité's oprichten, waarvan hij de bevoegdheden bepaalt. Deze Comité's hebben tot opdracht het Beheerscomité in zijn taak voor te lichten.

Zij zijn samengesteld uit personen, die de organisaties vertegenwoordigen, welke betrokken zijn bij de toepassing van de wetten en besluiten, waarvan het organisme de uitvoering verzekert of uit personen, die geraadpleegd zijn wegens hun bijzondere bevoegdheden.

De verhoudingen tussen het Beheerscomité en de Technische Comité's worden door het huishoudelijk reglement nader bepaald, zoals zulks bij artikel 19 is voorzien.

ART. 12.

De Koning wijst, op advies van het Beheerscomité de organisaties aan, welke gemachtigd zijn om in het of de technische comité's vertegenwoordigd te worden.

De afgevaardigden van deze organisaties worden door de Koning benoemd aan de hand van lijsten, welke door deze organisaties aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg worden overgelegd.

§ 2. De persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is.

ART. 13.

De persoon die voor het dagelijks beheer van de onder deze wet vallende organismen verantwoordelijk is, en eventueel zijn adjunct, worden door de Koning benoemd, aan de hand van een lijst van ten minste twee kandidaten, die aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt voorgedragen door het Beheerscomité, dat met eenparigheid van de aanwezige leden uitspraak doet.

Indien het comité deze lijst niet heeft voorgedragen binnen een termijn van twee maanden, na de datum waarop de functie open werd verklaard, gaat de Koning zonder voordracht van een lijst bij een in Ministerraad genomen besluit tot de benoeming over.

Indien de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg geen enkele van de door het Beheerscomité voorgestelde kandidaten weerhoudt, verantwoordt hij zijn standpunt en verzoekt hij het Beheers-

ART. 10.

Le Président et les membres du Comité de gestion ne contractent aucune obligation personnelle relativement aux engagements de l'organisme qu'ils administrent. Ils ne sont responsables que de l'exécution de leur mandat.

ART. 11.

Sur avis du Comité de gestion, le Roi peut créer, au sein d'un organisme soumis à la présente loi, un ou plusieurs Comités techniques dont il détermine les attributions. Ces Comités sont chargés d'éclairer dans sa mission le Comité de gestion.

Ils sont composés de personnes représentant les organisations intéressées à l'application des lois et arrêtés dont l'organisme assure l'exécution, ou de personnes consultées en raison de leur compétence particulière.

Les rapports entre le Comité de gestion et les Comités techniques sont précisés par le règlement d'ordre intérieur, ainsi qu'il est prévu à l'article 19.

ART. 12.

Le Roi désigne, sur avis du Comité de gestion, les organisations autorisées à être représentées dans le ou les Comités techniques.

Les délégués de ces organisations sont nommés par le Roi, sur présentations de listes adressées par ces organisations au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale.

§ 2. La personne responsable de la gestion journalière.

ART. 13.

La personne responsable de la gestion journalière des organismes soumis à la présente loi, et s'il y a lieu son adjoint, sont nommés par le Roi, sur présentation d'une liste d'au moins deux candidats, qui est adressée au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale par le Comité de gestion se prononçant à l'unanimité des membres présents.

Si le Comité n'a pas fait la présentation requise dans le délai de deux mois suivant la date à laquelle la fonction a été déclarée vacante, le Roi procède, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, à la nomination sans présentation de liste.

Si aucun des candidats proposés par le Comité de gestion n'est agréé par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, ce dernier motive son refus et adresse au Comité de gestion une nouvelle

comité opnieuw candidaturen voor te dragen. Het Beheerscomité moet binnen twee maanden na de nieuwe aanvraag een eenparige beslissing treffen.

Worden binnen deze termijnen geen candidaturen voorgedragen, dan gaat de Koning bij een in Ministerraad genomen besluit, zonder voordracht van een lijst, tot de benoeming over.

ART. 14.

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon kan op voorstel van het Beheerscomité bij koninklijk besluit worden ontslagen.

ART. 15.

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon voert de beslissingen van het Beheerscomité uit; hij verstrekt dit laatste alle inlichtingen en doet alle voorstellen, welke nuttig zijn voor de werking van betrokken instelling.

Hij woont de vergaderingen van het Beheerscomité bij en staat in voor het secretariaat.

Hij heeft de leiding van het personeel en verzekert onder het gezag en de contrôle van het comité de werking van het organisme.

Hij oefent de bevoegdheden uit in verband met het dagelijks beheer, welke door het huishoudelijk reglement zijn bepaald.

Het Beheerscomité kan hem andere bepaalde bevoegdheden overdragen.

Om de afhandeling van de zaken te vergemakkelijken, kan het Beheerscomité, binnen de door dit laatste vastgestelde grenzen en voorwaarden, de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon machtigen om een deel van de macht, waarmee hij is bekleed, alsmede de ondertekening van zekere stukken en brieven over te dragen.

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon vertegenwoordigt het organisme in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen en handelt geldig in naam en voor rekening van het organisme, zonder voor een beslissing van het Beheerscomité verantwoording verschuldigd te zijn.

Hij gaat generlei persoonlijke verplichting aan betreffende de verbintenissen van het organisme en hij is slechts voor de uitoefening van zijn opdracht verantwoordelijk.

ART. 16.

Bij belet van de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon worden zijn bevoegdheden uitoefend door zijn adjunct of zo er geen is door een personeelslid van het organisme, dat door het Beheerscomité wordt aangeduid.

ART. 17.

Alle handelingen, welke niet tot het dagelijks beheer behoren of welke krachtens artikel 15 niet uitdrukkelijk zijn overgedragen, worden gezamenlijk

demande de présentation de candidatures. Le Comité de gestion doit se prononcer à l'unanimité dans les deux mois de la nouvelle demande.

A défaut de présentation de candidatures dans ces délais, le Roi procède à la nomination sans présentation de liste, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

ART. 14.

La personne responsable de la gestion journalière peut être démise par arrêté royal, sur proposition du Comité de gestion.

ART. 15.

La personne responsable de la gestion journalière exécute les décisions du Comité de gestion; elle donne à ce dernier toutes informations et soumet toutes propositions utiles au fonctionnement de l'institution en cause.

Elle assiste aux réunions du Comité de gestion et assure le secrétariat.

Elle dirige le personnel et assure, sous l'autorité et le contrôle du Comité, le fonctionnement de l'organisme.

Elle exerce les pouvoirs de gestion journalière définis par le règlement d'ordre intérieur.

Le Comité de gestion peut lui déléguer d'autres pouvoirs déterminés.

Pour faciliter l'expédition des affaires, le Comité de gestion peut, dans les limites et conditions qu'il détermine, autoriser la personne responsable de la gestion journalière à déléguer une partie des pouvoirs qui lui sont conférés, ainsi que la signature de certaines pièces et correspondances.

La personne responsable de la gestion journalière représente l'organisme dans les actes judiciaires et extrajudiciaires, et agit valablement en son nom et pour son compte, sans avoir à justifier d'une décision du Comité de gestion.

Elle ne contracte aucune obligation personnelle relativement aux engagements de l'organisme et n'est responsable que de l'exécution de son mandat.

ART. 16.

En cas d'empêchement de la personne responsable de la gestion journalière, ses pouvoirs sont exercés par son adjoint, ou à défaut de ce dernier, par un membre du personnel de l'organisme désigné par le Comité de gestion.

ART. 17.

Tous les actes qui ne relèvent pas de la gestion journalière ou qui ne sont pas expressément délégués en vertu de l'article 15, sont accomplis conjoint-

door de Voorzitter van het Beheerscomité en door de persoon die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, vervuld.

Indien iemand van hen afwezig of belet is, wordt hij door een lid van het Beheerscomité vervangen.

Bij afwezigheid of verhindering van de Voorzitter en van de persoon die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, worden de handelingen gezamenlijk vervuld door twee leden van het Beheerscomité, die respectievelijk de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen.

§ 3. *Het personeel.*

ART. 18.

Het statuut en het kader van het personeel van de onder deze wet vallende organismen worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van de wet van 16 Maart 1954 betreffende de contrôle op sommige organismen van openbaar nut.

Wat evenwel de vaststelling van het personeelskader betreft, dient het comité verzocht zijn voorstellen aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg over te maken, alvorens tot de bij artikel 11 van voormelde wet voorziene formaliteiten wordt overgegaan.

In de motivering van het koninklijk besluit, dat door genoemde wet wordt voorzien, worden deze voorstellen vermeld en worden de eventueel aangebrachte wijzigingen aangeduid.

III. — Bevoegdheid en werking van de Beheerscomité's, onder de contrôle van de Regering.

ART. 19.

Het Beheerscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat onder meer bevat :

1° de regelen in verband met het voorzitterschap van het Comité, bij afwezigheid of verhindering van de Voorzitter;

2° de regelen welke dienen toegepast om de pariteit onder de stemmen te herstellen, wanneer de leden die respectievelijk de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen in geen gelijk aantal aanwezig zijn;

3° wanneer de plaatsvervangers in toepassing van artikel 5 van deze wet benoemd worden, de modaliteiten, volgens welke een werkend lid, dat afwezig of belet is, door een plaatsvervangend lid van zijn organisatie zal vervangen worden;

4° de regelen, welke dienen toegepast voor het hernieuwen van de mandaten der leden van het beheerscomité, na een eerste periode van drie jaar;

5° de aanduiding van de handelingen van dagelijks beheer;

6° de aanduiding van de vergoeding, welke eventueel aan de voor het dagelijks beheer verantwoor-

tement par le président du Comité de gestion et la personne responsable de la gestion journalière.

Si l'un de ceux-ci est absent ou empêché, il est remplacé par un membre du Comité de gestion.

En cas d'absence ou d'empêchement du président et de la personne responsable de la gestion journalière, les actes sont accomplis conjointement par deux membres du Comité de gestion représentant respectivement les chefs d'entreprise et les travailleurs.

§ 3. *Le personnel.*

ART. 18.

Le statut et le cadre du personnel des organismes soumis à la présente loi sont fixés conformément aux dispositions de l'article 11 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Cependant, en ce qui concerne la détermination du cadre du personnel, le Comité doit être appelé à faire ses propositions au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, préalablement aux formalités prévues par l'article 11 de la susdite loi.

Les considérants de l'arrêté royal prévu par ladite loi font état de ces propositions et indiquent les modifications éventuelles qui ont été apportées.

III. — Compétence et fonctionnement des Comités de gestion, sous le contrôle du Gouvernement.

ART. 19.

Le Comité de gestion fixe son règlement d'ordre intérieur, qui doit viser notamment :

1° les règles relatives à la présidence du Comité, en cas d'absence ou d'empêchement du Président;

2° les règles à appliquer en vue du rétablissement de la parité dans les votes, lorsque les membres représentant respectivement les chefs d'entreprise et les travailleurs ne sont pas présents en nombre égal;

3° lorsque des suppléants ont été nommés en application de l'article 5 de la présente loi, les modalités suivant lesquelles un membre effectif absent ou empêché est remplacé par un membre suppléant de son organisation;

4° les règles à appliquer pour les renouvellements de mandats des membres du Comité de gestion, après une première période de trois ans;

5° la détermination des actes de gestion journalière;

6° la détermination de l'indemnité à accorder éventuellement à la personne responsable de la ges-

delijke persoon zal worden toegekend, indien in toepassing van artikel 14 een einde aan zijn functies wordt gemaakt;

7° de verhoudingen, welke tussen het Beheerscomité en het of de technische comité('s) dienen tot stand gebracht, onder meer de eventuele vertegenwoordiging van deze laatste op de vergaderingen van het Beheerscomité, evenals de vertegenwoordiging van het Beheerscomité bij de technische comité's;

8° de uitoefeningsmodaliteiten van de bevoegdheden der technische Comité's, zoals zij in toepassing van artikel 11 bij koninklijk besluit zullen bepaald worden;

9° de voorwaarden, onder welke het Beheerscomité voor het onderzoek van speciale vraagstukken op speciaal bevoegde personen beroep kan doen.

ART. 20.

Met uitzondering van de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon en eventueel van zijn adjunct, wordt het personeel door het Beheerscomité aangeworven en ontslagen, overeenkomstig de regelen van het statuut van het personeel.

Het staat onder het gezag van de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon.

Bij de aanwerving van de personeelsleden wordt een billijk evenwicht tot stand gebracht in het aantal betrekkingen, die voorbehouden zijn aan de kandidaten van iedere taalgroep, overeenkomstig artikel 9, § 4, van de wet van 28 Juni 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken.

ART. 21.

Onder voorbehoud van de door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en door de Minister van Financiën uitgeoefende controle, zoals voorzien bij de hierna volgende artikelen 26 en 27, beschikt het Beheerscomité over alle bevoegdheden, welke voor het vervullen van zijn opdracht nodig zijn.

ART. 22.

Het Beheerscomité kan aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wijzigingen voorstellen aan de wetten of besluiten, waarvan het met de uitvoering is belast.

Indien een voorstel niet eenparig wordt goedgekeurd, zullen de verschillende uitgebrachte adviezen in het verslag aan de Minister worden uiteengezet.

Indien een voorstel aan de Minister wordt voorgelegd, dan moet hij binnen de twee maanden zijn instemming of de redenen van zijn eventueel gehele of gedeeltelijke afwijzing aan het betrokken Beheerscomité laten kennen.

tion journalière, au cas où il est mis fin à ces fonctions en application de l'article 14;

7° les relations à établir entre le Comité de gestion et le ou les Comités techniques, notamment la représentation éventuelle de ces derniers aux séances du Comité de gestion, ainsi que la représentation du Comité de gestion aux Comités techniques;

8° les modalités d'exercice des attributions des Comités techniques, telles qu'elles auront été déterminées par arrêté royal en application de l'article 11;

9° les conditions dans lesquelles le Comité de gestion peut faire appel à des personnes spécialement compétentes pour l'examen de questions particulières.

ART. 20.

A l'exception de la personne responsable de la gestion journalière, et le cas échéant, de son adjoint, le personnel est engagé et licencié par le Comité de gestion, conformément aux règles du statut du personnel.

Il est placé sous les ordres de la personne responsable de la gestion journalière.

Lors de l'engagement des membres du personnel, il sera observé un juste équilibre dans le nombre des emplois réservés aux candidats de chaque groupe linguistique, conformément à l'article 9, § 4, de la loi du 28 juin 1932 sur l'emploi des langues en matière administrative.

ART. 21.

Sous réserve du contrôle exercé par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale et le Ministre des Finances, ainsi qu'il est prévu aux articles 26 et 27 ci-après, le Comité de gestion dispose de tous les pouvoirs nécessaires à l'accomplissement de sa mission.

ART. 22.

Le Comité de gestion peut soumettre au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale des propositions de modifications aux lois ou arrêtés que ce Comité est chargé d'exécuter.

Si une proposition n'a pas recueilli l'unanimité, le rapport au Ministre exposera les différents avis exprimés.

Saisi d'une proposition, le Ministre fait connaître dans les deux mois son accord ou les raisons de son désaccord, total ou partiel, au Comité de gestion intéressé.

Het Beheerscomité mag eveneens aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg adviezen geven over alle wetsvoorstellen of amendementen op de wetgeving, waarvan het met de uitvoering is belast en die bij het Parlement aanhangig zijn.

ART. 23.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg legt aan het Beheerscomité voor advies elk voorontwerp van wet of ontwerp van organiek of reglementair besluit voor, dat ten doel heeft de wetgeving, waarvan het Comité met de uitvoering is belast, te wijzigen.

Het advies wordt bij de memorie van toelichting van het wetsontwerp gevoegd. De motivering of het verslag aan de Koning, die voorafgaan aan een koninklijk besluit, dat met het eenparig advies van het Beheerscomité niet strookt, geven de substantie van bedoeld advies weer. Hetzelfde geldt voor de motivering van een ministerieel besluit.

Het Beheerscomité geeft zijn advies binnen een termijn van een maand; in verantwoorde spoedgevallen mag deze termijn tot tien vrije dagen herleid worden.

ART. 24.

Voormelde artikelen 22 en 23 zijn niet van toepassing op het Beheerscomité van volgende organismen: de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, de Hulpcompensatiekas voor Gezinsvergoedingen, de Hulpkas voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit en de Hulpkas voor uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen.

Wanneer de Koning deze wet krachtens artikel 1, laatste lid, op andere organismen van toepassing maakt, zal hij nader bepalen of hun Beheerscomité de bij voormelde artikelen 22 en 23 bedoelde bevoegdheid dient uit te oefenen.

ART. 25.

De Regeringscommissarissen wonen de vergadering van het Beheerscomité met adviserende stem bij. Zij laten het advies van de Ministers, van wie zij afhangen, kennen. Zij hebben het recht een kwestie op de agenda te brengen.

ART. 26.

De Regeringscommissarissen kunnen beroep instellen tegen de uitvoering van elke beslissing, die zij in strijd achten met de wetten of besluiten of met het algemeen belang.

Dit beroep wordt betekend volgens de regels, bepaald bij artikel 9 van de wet van 16 Maart 1954 betreffende de controle op de activiteit van sommige organismen van openbaar nut.

Indien de Minister het verzet bevestigt, verantwoordt hij zulks.

Le Comité de gestion peut aussi adresser } au
Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale
des avis sur toutes propositions de loi ou amendements concernant la législation que le Comité est chargé d'exécuter et dont le Parlement est saisi.

ART. 23.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale soumet à l'avis du Comité de gestion tout avant-projet de loi ou projet d'arrêté organique ou réglementaire, tendant à modifier la législation que le Comité est chargé d'exécuter.

L'avis est annexé à l'exposé des motifs du projet de loi. Les considérants ou le rapport au Roi, précédant un arrêté royal non conforme à l'avis unanime du Comité de gestion, indiquent la substance de l'avis en question. Il en est de même des considérants d'un arrêté ministériel.

Le Comité de gestion donne son avis dans le délai d'un mois; en cas d'urgence, dûment motivée, ce délai peut être réduit à dix jours francs.

ART. 24.

Les articles 22 et 23 ci-dessus ne sont pas applicables au Comité de gestion des organismes suivants: la Caisse Nationale des Pensions pour Employés, la Caisse Auxiliaire de Compensation pour Allocations Familiales, la Caisse Auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité, la Caisse Auxiliaire de paiement des Allocations de chômage.

En rendant la présente loi applicable à d'autres organismes, en vertu de l'article premier, dernier alinéa, de la présente loi, le Roi précisera si leur Comité de gestion doit exercer la compétence définie aux articles 22 et 23 ci-dessus.

ART. 25.

Les commissaires du Gouvernement assistent avec voix consultative aux réunions du Comité de gestion. Ils font connaître l'avis des Ministres dont ils relèvent. Ils ont le droit de faire porter une question à l'ordre du jour.

ART. 26.

Les commissaires du Gouvernement peuvent former un recours contre l'exécution de toute décision qu'ils estiment contraire aux lois ou arrêtés ou à l'intérêt général.

Ce recours s'exerce selon les règles définies à l'article 9 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de l'activité de certains organismes d'intérêt public.

Si le Ministre confirme l'opposition, il la motive.

Het Beheerscomité kan, zonder de termijn van een maand te overschrijden, beslissen bij zijn eerste beslissing te blijven. Indien de Minister van oordeel is zijn verzet te moeten bevestigen, dient hij vooreerst het Beheerscomité van zijn voornemen te verwittigen en de kwestie voor de Ministerraad te brengen. Indien de Ministerraad binnen vijftien dagen, te rekenen vanaf de nieuwe beslissing van het Beheerscomité, geen uitspraak doet, wordt de beslissing van het Beheerscomité definitief.

IV. — Financieel Statuut.

ART. 27.

De bepalingen van voormelde wet van 16 Maart 1954 betreffende het financieel beheer, de begroting en de rekeningen, alsmede betreffende de controle op de organismen welke bij die wet in categorie B zijn ondergebracht, zijn van toepassing op de onder deze wet vallende organismen.

Wat betreft de algemene en bijzondere regelen in verband met het overleggen van de begrotingen, de boekhouding, het overleggen van de rekeningen en de periodieke toestandsopgaven en verslagen en onverminderd de toepassing van artikel 7 van voormelde wet van 16 Maart 1954, dient het Beheerscomité van de onder deze wet vallende organismen vooraf geraadpleegd.

V. — Algemene bepalingen.

ART. 28.

De Koning zal, zonder aan de beginselen van deze wet afbreuk te doen, de redactie van de vroegere wettelijke en reglementaire bepalingen wijzigen, ten einde tot een eenvormige terminologie te komen; hij zal in een uitdrukkelijke bepaling vaststellen, dat de zonder voorwerp geworden bepalingen zijn opgeheven.

De beheers- of bestuursorganen alsmede de commissarissen en de vertegenwoordigers van de Regering of van de betrokken Ministers en over het algemeen elke persoon, die met een functie of een mandaat in één van de bij artikel 1 bedoelde organismen is belast, zullen hun functies overeenkomstig de bepalingen, welke bij de afkondiging van deze wet van kracht zijn, verder uitoefenen tot maatregelen zullen genomen zijn om de toepassing van deze wet te verzekeren.

R. HOUBEN.
LÉON SERVAIS.

Le Comité de gestion peut, sans excéder le délai d'un mois, décider de maintenir sa décision première. Si le Ministre estime devoir confirmer son opposition, il doit préalablement informer le Comité de gestion de son intention et soumettre la question au Conseil des Ministres. Si ce dernier n'a pas statué dans les quinze jours suivant la nouvelle décision du Comité de gestion, cette décision devient définitive.

IV. — Statut financier.

ART. 27.

Les dispositions de la loi du 16 mars 1954 précitée, concernant la gestion financière, le budget et les comptes ainsi que le contrôle des organismes rangés par ladite loi dans la catégorie B, sont applicables aux organismes soumis à la présente loi.

En ce qui concerne la détermination des règles générales et particulières sur la présentation des budgets, la comptabilité, la reddition des comptes et les situations et rapports périodiques, et sans préjudice de l'application de l'article 7 de la loi du 16 mars 1954 précitée, le Comité de gestion des organismes soumis à la présente loi doit être consulté préalablement.

V. — Dispositions générales.

ART. 28.

Sans porter atteinte aux principes inscrits dans la présente loi, le Roi modifiera la rédaction des dispositions légales et réglementaires antérieures, en vue d'assurer une terminologie uniforme; il constatera par une disposition expresse l'abrogation de celles de ces dispositions qui seront devenues sans objet.

Jusqu'au moment où les mesures auront été prises pour assurer l'application de la présente loi, les organes de gestion et de direction ainsi que les commissaires et représentants du Gouvernement ou des Ministres intéressés et, en général, toute personne investie d'une fonction ou d'un mandat dans un des organismes visés à l'article 1er, continueront à assurer leurs fonctions conformément aux dispositions en vigueur au moment de la promulgation de la présente loi.